

Številka: 0110-0008/2021-2
Nova Gorica, 10. maj 2021

Z A P I S N I K

6. izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Nova Gorica, ki je bila 10. maja 2021 v konferenčni dvorani Pinta v hotelu Perla, s pričetkom ob 15.00 uri.

Sejo je vodil dr. Klemen Miklavič, župan mestne občine.

Zapisnik je vodila Šalini Mozetič Goljevšček, podsekretarka za pravne zadeve.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Lepo pozdravljeni. Prosim, da se umirimo.

Najprej začenjam z žalostno novico. Na Mestno občino Nova Gorica smo prejeli žalostno vest, da je umrl Jožko Silič, eden zadnjih borcev Kosovelove brigade. V 94-letih bogatega življenja nam je zapustil pričevanja na čas vojne, ko se je kalila slovenska narodna zavest in ko se je z odporom okupatorju rojevala slovenska državnost. Jožko Silič se je leta 1943, ko mu je bilo komaj šestnajst let, pridružil partizanom. V Kosovelovi brigadi je skupaj s tovariši preživel veliko hudih dni in se prebil vse do zmage. Bil je tudi v eni najpomembnejših in najhujših bitk na Trnovem pri Gorici, kamor je velikokrat zahajal obujati spomin, nazadnje na počastitvi 75 letnice bitke, kjer se je kot častni gost skupaj z ostalimi poklonil žrtvam. Po končani vojni je Jožko Silič postal član zavezniške vojaške uprave, kjer je mednarodno komisijo spremljal na ogledih primorskega obmejnega področja. Težko si je predstavljal, da bi Primorci ostali brez Gorice, na katero je bil že od mladih dni zelo navezan, zaradi dela, ki ga je let tam opravljal, zaradi bogatega kulturnega življenja in številnih prijateljev, ki so s postavitvijo meje ostali na drugi strani. Zato se je vse življenje zavzemal za slovensko zamejsko skupnost, složno, skupno življenje obeh mest brez zamer in brez obsojanja.

S ponosom in zadovoljstvom pa je spremljal tudi prizadevanja za skupno kandidaturo Evropske prestolnice kulture, ki je zanj pomenila krono teh večletnih prizadevanj. Z velikim veseljem je tudi dočakal izid svoje knjige Bil sem slovenski partizan, ki je izšla komaj nekaj dni, preden nas je zapustil. V njej je ovrednotil čas narodno osvobodilnega boja, ki ga je kot človek zaznamoval za vse življenje.

Še osebna nota. Sam se ga bom spomnil kot preprostega človeka, ki je se udeležil borbe, o tej borbi je rad tudi spregovoril, nikoli ni bil tudi noben funkcionar po vojni, se pravi, njegova pričevanja so bila res pristna, doživeta, novim generacijam je sporočal tisto, kar so doživljali in za kar so se borili v temnih časih 20. stoletja. V njegov spomin predlagam minuto molka. Slava mu!

Sedaj pa pričenjamo 6. izredno sejo Mestnega sveta Mestne občine Nova Gorica. Vse skupaj lepo pozdravljam in ponovno pozivam, da se držimo vseh ukrepov, ki so predpisani. Nič novega ni, zato ne bom ponavljal. Današnja izredna seja je sklicana na temo varnosti na območju, ki je priljubljeno za rekreacijo, šport, kopanje v Solkanu, pri starem jezcu. Problematika vam je vsem gotovo dobro poznana. Tudi sami ste se vključili, zlasti na prejšnji seji smo slišali tri svetnike, dve svetnici in enega svetnika, tudi želite biti aktivneje vključeni kot mestni svet. To je eden od razlogov za sklic izredne seje. Se pravi, želja mestnega sveta po aktivni udeležbi, drugo je vključitev civilne družbe. Danes bomo dali tudi besedo civilni pobudi. Tretja je predvsem to, da ker se približuje kopalna sezona,

s tudi to sejo prispevamo k pospeševanju reševanja in uvajanja konkretnih ukrepov za varnost na Soči.

Še posebno bi rad podčrtal to, da se v tej seji ne osredotočamo na predlog Ministrstva za okolje in prostor, da umakne to obravnavano območje iz seznama kopalnih voda. Kot veste so na tem seznamu območja kopalnih voda, za katere velja, da se odvija merjenje kakovosti vode. Torej nam ne sme biti to glavna tema, temveč glavna tema je zagotavljanje varnosti še pred kopalno sezono in na dolgi rok. Tako, da prosim svetnice in svetnike kot tudi javnost, da to sejo razume v tem kontekstu.

Na sejo so bili povabljeni predstavniki Ministrstva za okolje in prostor za predstavitev strokovnih podlag in vsebine predloga sprememb Uredbe o upravljanju kakovosti kopalnih voda k točki 1, predstavniki Ministrstva za obrambo za predstavitev dodatnih ukrepov, ki so jih predlagali pisno na naš poziv in predstavniki Ministrstva za infrastrukturo glede zagotavljanja ukrepov za varnost športnih in rekreativnih uporabnikov Soče pri hidroelektrarni Solkan. Ministrstvo za infrastrukturo je namreč zadolženo za hidroelektrarne ter predstavniki civilne iniciative Radi imamo Sočo, gospod Saša Marušič.

Predstavniki Ministrstva za okolje in prostor so se zaradi službenih obveznosti opravičili, imamo pa zato dokaj visoko delegacijo z Ministrstva za obrambo, in sicer gostimo državnega sekretarja mag. Janeza Žaklja. Lepo pozdravljeni in dobrodošli v Novi Gorici. Gospa Mojca Zupan, ravno tako dobrodošli v Novi Gorici.

Predlagam, da ugotovimo prisotnost in preverimo delovanje glasovalnih naprav. Se pravi tipka s puščico navzgor in prosim pogledjte, če se vaša številka pojavi na ekranu. Prisotnost je visoka in ustreza številu prešteti v dvorani, zato lahko s sejo nadaljujemo.

Od 32 svetnikov je bilo na seji prisotnih 27 svetnikov, in sicer: dr. Mirjam Bon Klanjšček, Egon Dolenc, Aleš Dugulin, Gordana Erdelić, Gabrijel Fišer, Aleksandra Fortin, dr. Robert Golob, Mitja Humar, Sašo Kogovšek, Petra Kokoravec, Sebastjan Komel, Anton Kosmačin, Tina Krog, Luka Manojlovič, Aleš Markočič, Andrejka Markočič Šušmelj, Oton Mozetič, Damjana Pavlica, Gabrijel Rijavec, Simon Rosič, Vida Škrli, Marko Tribušon, Valter Vodopivec, Tanja Vončina, Marjan Zahar, mag. Elena Zavadlav Ušaj, Ana Zavrtanik Ugrin.

Opravičeno odsotni: dr. Zoran Božič, Maja Erjavec, Jožef Leban, mag. Marko Rusjan.

Odsoten: Anton Harej.

Seji so pri posameznih točkah prisostvovali tudi:

- Marko Mikulin, direktor občinske uprave
- Jaka Fabjan, višji svetovalec župana
- Vanda Mezgec, vodja službe za okolje in prostor
- mag. Janez Žakelj in Mojca Zupan, predstavnika Ministrstva za obrambo Republike Slovenije (k točki 1)
- Saša Marušič, predstavnik civilne iniciative Radi imamo Sočo (k točki 2).

Za overitelja zapisnika sta bili predlagana svetnika:

- Simon Rosič in
- Aleš Dugulin.

Od 26 svetnikov jih je 24 glasovalo za.

ZA so glasovali: Egon Dolenc, Aleš Dugulin, Gordana Erdelić, Gabrijel Fišer, Aleksandra Fortin, Robert Golob, Mitja Humar, Sašo Kogovšek, Petra Kokoravec, Sebastjan Komel, Tina Krog, Luka Manojlovič, Aleš Markočič, Andrejka Markočič Šušmelj, Oton Mozetič, Damjana Pavlica, Gabrijel Rijavec, Vida Škrli, Marko Tribušon, Valter Vodopivec, Tanja Vončina, Marjan Zahar, Elena Zavadlav Ušaj, Ana Zavrtanik Ugrin.

Predlog je bil sprejet.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Določamo dnevni red. Predlog dnevnega reda ste dobili z vabilom. Tema je ista, smo pa razdelili zaradi boljše preglednosti in organizacije nastopajočih. Prav za prav smo naredili iz ene teme tri točke. Odpiram razpravo na predlagan dnevni red. Če ni več razpravljavcev, predlagam, da glasujemo o predlaganem dnevnem redu. Kdo je za, kdo je proti? Potrebna je absolutna večina, ki je že dosežena.

Dajem predlog dnevnega reda na glasovanje. Glasovanje teče.

Od 26 svetnikov jih je glasovalo za 25.

ZA so glasovali: Egon Dolenc, Aleš Dugulin, Gordana Erdelić, Gabrijel Fišer, Aleksandra Fortin, Robert Golob, Mitja Humar, Sašo Kogovšek, Petra Kokoravec, Sebastjan Komel, Tina Krog, Luka Manojlović, Aleš Markočič, Andrejka Markočič Šušmelj, Oton Mozetič, Damjana Pavlica, Gabrijel Rijavec, Simon Rosič, Vida Škrj, Marko Tribušon, Valter Vodopivec, Tanja Vončina, Marjan Zahar, Elena Zavadlav Ušaj, Ana Zavrtnik Ugrin.

Ugotavljam, da je bil sprejet naslednji **dnevni red**:

1. Seznanitev s problematiko kopalnih voda Soča pri Solkanu in zagotavljanja ukrepov za varnost uporabnikov reke
2. Seznanitev s pobudami in aktivnostmi civilne iniciative Radi imamo Sočo
3. Predlog Sklepa o stališču Mestne občine Nova Gorica glede problematike kopalnih voda Soča pri Solkanu.

1. točka dnevnega reda

Seznanitev s problematiko kopalnih voda Soča pri Solkanu in zagotavljanja ukrepov za varnost uporabnikov reke

dr. Klemen Miklavič, župan:

Gradivo ste prejeli. Besedo kar predajam Vandi Mezgec, vodji službe za okolje in prostor, da nam oriše celoten kontekst in potek od septembra, ko smo se resno lotili tega problema. Torej Vanda, prosim. Potem boste imeli še priložnost za pojasnila, če bo to potrebno, ker je bilo kar nekaj raznolikega gradiva. Vanda, prosim.

Poročevalka: Vanda Mezgec, vodja službe za okolje in prostor

Tako kot je župan rekel, smo že takoj po nesreči začeli z intenzivnimi aktivnostmi in sklicali že konec julija prvi sestanek tudi z namenom, da pripravimo tiste najnujnejše ukrepe in se tudi dogovorimo glede dela za naprej. Tega sestanka so se udeležili tudi predstavniki Soških elektrarn, Ministrstva za okolje in prostor, Direkcije za vode, Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje, Gasilska enota Nova Gorica in tudi predstavniki MONG.

Potem je bilo na tem sestanku jasno rečeno, da je potrebno v ožji skupini tudi nadaljevati delo v tem smislu, da pripravimo tiste najnujnejše ukrepe za zaščito, za varnost, ki naj bi se postavile že v prejšnji kopalni sezoni. Tako smo se že 3. 8. sestali in smo poskusili takoj pripraviti ukrepe, in sicer v smislu dodatnih tabel in drugih dodatnih oznak, ki bi označevale vodostaj oziroma nivo gladine. Tako imamo tu kopalno območje, kopalne vode Soča v Solkanu. To kar je z rdečim označeno, je kopalno območje kot ga označuje uredba in opredeljuje tako, da tu imamo na prvih petih spodaj s plavo označenimi točkami, postavitve opozorilnih tabel, ali pa obvestilnih tabel, v primeru točke 2 v zvezi z kopanjem na tem območju. Torej točko 1 so postavile Soške elektrarne, to je opozorilna tabla o dvigu nivoja, na točki 2 je na lokaciji postavljena obvestilna tabla o območju kopalnih voda, kjer je pač opredeljeno območje in kjer se tudi objavlja rezultate mikrobiologije. Na točki 3 je tudi ena opozorilna tabla, ki jo je postavil tudi SENG, 4 in 5 je

pa postavil športni zavod iz Nove Gorice. 4 in 5 sta dodatni, ki smo ju postavili kasneje, kot so bile postavljene prve tri, prav z namenom opozarjanja za varnost oziroma glede varnosti kopalcev.

Potem pa smo se v avgustu lansko leto dogovorili za dodatne, in sicer so označene z rdečimi točkami. Dogovorili smo se za postavitev štirih vertikalnih oznak, ki bi označevale nivo vode in kjer bi se tudi jasno videlo, kako se voda dviga. Poleg teh štirih vertikalnih oznak smo postavili tudi pojasnilne table, ki pojasnjujejo te vertikale. Ena opozorilna tabla skupaj s pojasnilno je tudi postavljena na točki pred vstopom, in sicer tako rečeno pri »piramidi«. Opozorilna tabla je levo, desno pa je pojasnilna, ki pojasnjuje s kakšnim namenom, zakaj so ti stebri postavljeni v strugi.

To so štiri lokacije, kjer so postavljeni in sem jih prej označila, to je tam kakor se reče »pri Bajerju« na vstopu na kajakaško stezo in pri odskočni skali, to so najbolj priljubljene točke, kjer je največ kopalcev ter zadnja je tudi na desni strani Soče pri adrenalinskem parku. To je pa pri »piramidi«, kjer smo postavili tudi dve, opozorilno in pojasnilno tablo pred vstopom do struge. Mogoče dam nazaj na to območje, da bomo imeli pred seboj.

Poleg tega pa smo nadaljevali z ostalimi aktivnostmi, in sicer smo pripravili tudi sestanek. 3. 9. je župan sklical sestanek v prostorih Mestne občine Nova Gorica, in sicer zelo širok krog z namenom, da bi pripravili tudi dolgoročne rešitve v zvezi z varnostjo na Soči, vendar ta sestanek ni prinesel teh željenih rezultatov. Zato se je v sklopu tega sestanka MONG tudi obvezala, da bo uredila boljše dostope. Ta boljši dostop bo letos tudi pripravljen in to v tisti točki, kjer je adrenalinski park, tam na desni strani Soče, kjer bo tudi postavljena ploščad za reševanje iz vode. To je sedaj v fazi pridobivanja soglasij in takoj, ko bomo pridobili tudi ta soglasja, bo šlo to tudi v izvedbo. Računamo, da bo to izvedeno še v tem mesecu.

Potem smo tudi pisali na Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za infrastrukturo, Ministrstvo za obrambo in župan je pozval za aktiven pristop k prizadevanjem za trajno rešitev zagotavljanja varnosti na Soči. Odzval se je minister za okolje in prostor s to uredbo, spremembo - novelacijo uredbe o upravljanju kakovosti kopalnih voda. Minister za obrambo je v odgovoru tudi navedel, da je pri predpisovanju pristojnosti države predpisovanje splošnih ukrepov, poleg teh pa je tudi navedel kar nekaj dodatnih ukrepov varstva pred utopitvami, minister za infrastrukturo pa na naš poziv ni odgovoril.

Dne 5. 5. 2021 pa je tudi na pobudo SENG Mestna občina Nova Gorica organizirala predstavitev Študije o zagotavljanju varstva pred utopitvami na področju rekreacijskega centra Solkan, ki jo je naročila SENG in jo je predstavil tudi dr. Boro Štrumbelj iz Fakultete za šport.

Na tem sestanku smo tudi ugotovili, da je potrebno nadaljevanje dela v ožji operativno tehnični skupini, ki naj bi pripravila ukrep v smislu zvočne signalizacije še pred to kopalno sezono. Ugotovili pa smo tudi, da je potrebno pri nadaljnjem dogovarjanju vključiti tudi pristojne ministre. Toliko za enkrat.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Je kakšno vprašanje glede gradiva, ki ste ga dobili oziroma glede te kronologije preden gremo naprej, pa bi potem odprli splošno razpravo. Ni.

Sedaj pa vabim k mikrofону državnega sekretarja mag. Janeza Žaklja, da pojasni oziroma, da opredeli tisto, kar so tudi že odgovorili pisno na ministrstvu. Njihovo pismo ste dobili v gradivu, na zadnji strani tega pisma je pet priporočil. To je pa prvo in edino, kar smo konkretnega dobili od državnih organov, zato se posebej zahvaljujem ministrstvu, da je pristopilo resno in se tudi poglobilo v to problematiko. V okviru ministrstva deluje Uprava za zaščito in reševanje in če se sliši malo čudno zakaj ministrstvo za obrambo je del te razprave, prav zato, ker je ta uprava predlagatelj Zakona o zaščiti pred utopitvami. Torej oni so predlagali, so zakonski skrbnik tega zakona, zato so tudi aktivno vključeni v ta proces. Prosim.

mag. Janez Žakelj, državni sekretar na Ministrstvu za obrambo Republike Slovenije:

Najlepša hvala predsedujoči, spoštovani gospod župan, svetnice in svetniki. Kot je bilo že povedano, je Ministrstvo za obrambo pristojno v skladu z Zakonom o varstvu pred utopitvami za to področje, tako, da Ministrstvo za obrambo pozdravlja vsa dosedanja prizadevanja Mestne občine Nova Gorica za zagotavljanje varnosti na reki Soči v Solkanu. Seveda nam je žal, da se je zgodil ta tragičen dogodek. Veseli pa smo, da so se namestile dodatne vertikalne označbe, obveza se je že tudi izvedla glede boljših dostopov tako za kopalce kot tudi za reševalce. Obveščeni pa smo, da potekajo tudi dogovori za uvedbo tehničnih rešitev signalizacije, kar bo tudi lahko prispevalo k večji varnosti.

Kot je bilo že povedano, v skladu z Zakonom o varstvu pred utopitvami država predpisuje le splošne ukrepe medtem, ko lokalna skupnost skupaj s koncesionarjem, v tem primeru Soškimi elektrarnami, pa načrtuje in izvaja posebne ukrepe varstva. Ministrstvo za obrambo oziroma Uprava za reševanje je predlagala nekaj konkretnih ukrepov. Eno od tega je zagotovo načrtovanje oglaševanja v lokalnih medijih, čeprav vemo, da domačini dobro poznate tudi samo reko, pa je kljub vsemu zelo pomembno, da se v lokalnih medijih oglašuje varno uporabo kopališč. Druga stvar, ki je že bila, sem slišal, da se že dogovarjajo o postavitvi zvočnih signalov, kadar pride do povečanja pretoka. Ena od možnosti, ki jo vidim, je zagotavljanje prisotnosti reševalcev iz vode. Tu seveda gre za precejšen finančni zalogaj, tako, da mislim, da je tu zagotovo koristno, če se zadeve lahko izpeljejo skupaj z občino in sam koncesionar. Dodatno je seveda smiselno urejati dostope do reke Soče, ki omogočajo hitrejše ukrepanje reševalcev in naš predlog bi bil tudi, da se v času kopalne sezone na določenih mestih namesti reševalna oprema in seveda tudi oznake, s katerimi se pove, kako se v primeru takih nesreč ukrepa.

Sedaj mogoče kot zadnje lahko rečem, da se zavedamo, da vsi ti predlagani ukrepi zahtevajo določena finančna sredstva in bo verjetno treba precej pogovorov med mestno občino in koncesionarjem, se pravi Soškimi elektrarnami Nova Gorica. Ena od možnosti, ki jo vidimo pa je tudi preko sredstev Evropske unije, in sicer prijava projektov in pri tem bo zagotovo Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje podprla take projekte z izdanim pismom podpore, da se dobi več točk in da je večja verjetnost, da se ta sredstva dobi. Hvala lepa.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Hvala. Še gospa Mojca Zupan. Ali imate tudi vi kaj za dodati? Če bo kakšno vprašanje. Dobro.

Sedaj pa odpiram razpravo na ti dve izvajanji. Besedo predajam svetniku Robertu Golobu, prosim.

Svetnik dr. Robert Golob:

Mogoče se bom ravno malo navezal na to, kar je bilo rečeno, pa bom vseeno dal še en čisto osebni pogled na zgodovino.

Res mi je nenavadno, da imamo danes tu od vseh zunanjih institucij samo Ministrstvo za obrambo. Povedal bom zakaj je to nenavadno in zakaj v resnici, kljub dobri volji, ne more pripeljati do rešitve. Ko se je zgradila ta elektrarna ob tem jezu ni bilo ničesar. Bil je en podrt jez, na katerem se ni dalo niti kopati. Ravno toliko sem star, da se tega spominjam, ker sem hodil dol, preden je bil jez. Po tistem, ko je bila elektrarna zgrajena, je investitor Soške elektrarne prispeval ogromno denarja zato, da se je odkupil lokalni skupnosti, ker je zajezil reko in jo naredil manj primerno za kajakaštvo in kopanje. To je bil razlog, zakaj se je sploh investitor pred tridesetimi leti odločil, da to območje uredi. Z lastnim denarjem, to je sedanji koncesionar, da ne bo nesporazumov. Seveda je bilo takrat drugo vodstvo kot je danes. Ne samo zaradi časa, očitno je tudi čas najedel poslanstvo tega podjetja. Če se mi ne bomo vprašali, zakaj prihaja do nevarnosti na tem odseku, tega problema rešiti ne moremo na noben način, ki je bil predstavljen s strani

Ministrstva za obrambo, ker ni obrambe pred tem, da lahko nekdo hitro spušča vodo. Je ni. Tisto kar hočem povedati je, da se je treba res vprašati, kdo je tu odgovoren za to, da imamo nevarne razmere na tem odseku. Potem moramo najprej pri vzroku odpravljati težave. Se pravi, spremeniti vzrok. Saj ne boste verjeli, mogoče ste že slišali, bom povedal še enkrat na glas. Po mojih izračunih glede na to, da sem iz tega »foha«, po mojem niso prav napačni. Vas bom vprašal, koliko je vredno eno človeško življenje. Ali je človeško življenje res vredno 20.000,00 ali pa 50.000,00 EUR na leto? Če smo prav zelo napihnili cifro. Ker toliko je tisto, kar bi koncesionar izgubil, če bi prilagodil svoj režim obratovanja in nič več. Se zavedamo, o čem govorimo. Vse to kar je bilo sedaj rečeno, stane več, ampak tudi ne reši ničesar, ker se ne vprašamo, kje je prišlo do vzroka, da je to področje postalo nevarno.

To področje je nevarno v dveh primerih. Sam se tam res kopam že dosti let in vam povem iz prve roke, zakaj je nevarno. Nevarno je takrat, ko na vrhu naraste voda in odplakne ljudi. Samo zaradi tega je prišlo do smrtnih primerov, trikrat do sedaj. Ker je na vrhnjem delu odplaknilo ljudi, ki tega niso pričakovali in nevarno je na spodnjem delu, ko je voda višja od nečesa, ne zaradi narasta ampak, ko je višja je lahko nevarna tudi za izkušene kopalce. Ne vem, kdaj ste se vi na zadnje tam kopali. Jaz sem se pred dvema letoma, ni bila visoka voda in je bilo kar nevarno tudi zame, pa se kopam štirideset let. Seveda se da pomagati ne neukim, ker tam neuki ne plavajo sami po sebi po jezu navzdol. Neuke odnese, odnese jih zaradi vala, ta val se da preprečiti v elektrarni in škoda za elektrarno je minimalna. Mislim, da je popolnoma nepotrebno, da se mi sedaj ukvarjamo z vsemi živimi ministrstvi in ne zgrabimo ta glavnega in to je koncesionarja, ki bi lahko sam to naredil. Dogovarjanje na HSE iz Ljubljane, ki nalaga vozne rede. Oprostite, to je čisti »bullshit«, strokovno vam povem, da je to »bullshit«. Škoda, da ni nikogar danes s Soških elektrarn.

Potem to, kar je pač povedalo ministrstvo. Da, seveda, če bi bili reševalci tam, bi bilo mogoče kaj drugače, ni pa nujno. Zaradi tega, ker ko so ti valovi tako visoki in ko otrok zgine pod vodo, ga tudi reševalec ne bo našel. Zato je treba preprečiti ta val, ali pa zapreti. Ni druge variante. Sicer bo čez tri leta ali pa čez pet spet kakšnega otroka odneslo in se bomo spet spraševali, koliko je vredno človeško življenje.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Repliko ima Valter Vodopivec.

Svetnik Valter Vodopivec:

Imam repliko na spoštovanega g. Roberta Goloba na uvodni del njegove razprave. Slučajno imam nekaj let več kot on in verjemite mi, vedno smo se kopali na Soči. Če začnemo dolvodno po desni strani, najprej je bil »bokal«, bivša čolnarna, potem je bila skala »palačerjeva«, potem je bila »podmornica«, potem je bila »volušterca«, potem je bil jez s »perjvnco« in potem je bil »parapet«. Tako, da govoriti, da se sedaj pojavlja nevarnost, ne drži. Zmeraj je tekla Soča in dvigala se je gladina vode tudi pred HE Solkan. Vedno, ko so spustili vodo v Plavah, se je gladina dvignila, vendar uporabniki Soče smo za vse to vedeli. Smo znali opazovati Sočo, ko se je videlo, da se dviga, smo šli iz vode ven. To so neki osnovni principi uporabe te divje vode. Danes govoriti, da mora nek gospodarski subjekt ne vem kaj vse početi, se mi zdi pretirano.

Bistveno je to, da je potrebno uporabnikom, kopalcem, jasno in nazorno razložiti, kaj pomeni Soča na tem delu in kako se do nje obnašati in potem ne bomo imeli teh težav. Zmeraj pa se bodo dogajale nesreče. Lahko so sirene, ne vem kaj vse, tega se preprosto ne da preprečiti, saj lahko kdo tudi zaradi zdravstvenih težav utone.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Je bil imenovan. Svetnik Golob, prosim.

Svetnik dr. Robert Golob:

Me veseli. Čolnarna, kje je bila, na Dolgi njivi. Kje je Dolga njiva danes? Trideset metrov pod vodo. Vozil sem se s kolesom do tja, tako, da ne mi razlagati, kdo se je kje kopal in kdo ne. Jez se je uredil po izgradnji HE Solkan. Pa saj to so preverljiva dejstva, če se prepiramo sedaj. To, da je gospodarski subjekt nedotakljiv in da bomo rajši žrtvovali otroška življenja, mislim, halo, kam smo prišli.

Še enkrat. Malo bolj strokovno. HE Solkan je zadnja elektrarna v verigi elektrarn, gor so še tri. Kot zadnja elektrarna ima vedno dolžnost izravnave odtoka iz verige ali pretoka. Vedno in povsod. Še posebej toliko bolj, če je mejna reka. V principu so vedno v koncesijski pogodbi predpisani vodni režimi. To velja za Dravske elektrarne, za Savske elektrarne in tudi za Soške elektrarne. In to, da se na zadnji elektrarni, na izravnalni elektrarni v verigi izvaja sekundarna regulacija z nenadnimi hitrimi dvigi, po domače spusti vode, je anahronizem in je nepotrebno. Ker imamo pred tem v verigi elektrarne z bistveno večjo močjo, ki so bistveno bolj primerne za izvajanje sekundarne regulacije in pač z lahkoto nadomestimo ta del, o katerem govorimo. Z lahkoto bi se lahko v kopalni sezoni Hidroelektrarna Soča odpovedala proizvajanju sekundarne regulacije in ta škoda o kateri govorimo, naredili smo tri izračune, je maksimalno 50.000,00 EUR na leto. Ali moram dati ponudbo na mizo, da bo GEN-I to plačal zato, da bo Valter zadovoljen?

dr. Klemen Miklavič, župan:

Če ni drugih vprašanj, bi samo vprašal goste. Iz vaših predlogov, se pravi teh petih ukrepov, ki ste jih konkretno predlagali, je videti, da predlagate na primer reševalce iz vode. Dilema, ki se je odprla v stroki, ko smo se posvetovali je bila, ali bi s tem nakazali neko formalno kopališče tam in še bolj ogrozili tiste, ki prihajajo, zlasti nedomačine in teh bo vedno več zaradi razvoja turizma, v to, da je varno kopanje oziroma, da pač ni potrebna neka zelo visoka stopnja previdnosti. Če morda komentar. Gre za tretjo alinejo, se pravi zagotavljanje obvezne prisotnosti reševalcev iz vode.

Mojca Zupan, predstavnica Ministrstva za obrambo Republike Slovenije:

Če lahko malce razširim ta odgovor, in sicer kot je bilo že predstavljeno. Zakon o varstvu pred utopitvami določa splošne in pa posebne ukrepe. Glede na razpravo, ki je ravnokar tekla, bi dopolnila samo to, da so k ukrepom varstva pred utopitvami zadolženi tako država kot tudi lokalne skupnosti in pa tudi organizacije. Mogoče v pojasnilo. V tem primeru organizacije tudi v tem smislu tako kot določa zakon, ko gre za sobivanje na vodi in uporabo te vode. Ko se v teh posebnih ukrepih potem pač predpišejo ukrepi glede načrtovanja, organiziranja, izvajanja in pa tudi sofinanciranja teh ukrepov zato, da se prepreči z izkoriščanjem priobalnega in vodnega telesa varstva pred utopitvami.

Kar se pa tiče reševalcev iz vode, je subjekt obligatornosti reševalcev iz vode seveda na kopališčih, in sicer v bazenskih ali pa naravnih. Ampak kaj to kopališče pa je, so pa določeni pogoji in treba je ločiti status kopališča, kjer so seveda reševalci določeni, njihovo število je s pravilnikom, ki določa organizacijske ukrepe, tudi določeno, normirano, se zna lepo izračunati, koliko je teh obveznih reševalcev v času obratovanja kopališča. Predlog, ki je bil podan, je bil pa podan izmed pač alternativnih možnosti, da bi se lahko razmišljalo tudi o prisotnosti nekih oseb, ki so pa seveda usposobljene za reševanje iz vode na vodi kot je Soča, v primeru, če bi do tega prišlo. Kako, na kakšen način, koliko teh oseb, kdaj, kakšne pristojnosti imajo, bi bilo pa treba seveda doreči in doreči je treba ravno v tem kontekstu določanja posebnih ukrepov, ki pa se potem določijo glede na specifikko razmer. V tem primeru je poznano, kdaj in koliko teh pride v poštev kot opcija. Je pa to cona, ki je tako kot rečem z zakonom in potem podzakonskim aktom, dvema od njih je na kopališču zelo jasno določena, tu pa ne gre zgolj za prisotnost oseb.

Še eno, če dovolite čisto za na koncu. Tako kot je bilo že povedano, kot smo tudi že mi tudi napisali, 100 % varnosti ni in ravno pri teh reševalcih iz vode se pojavi vprašanje samo po sebi. Kaj pa takrat, ko reševalca ne bi bilo? Kaj pa če ne bi bil na ustreznem mestu? Kaj pa če jih ne bi bilo dovolj? Tu je res ogromno enih izhodišč za razpravo in potem seveda stvar načrtovanja in odločitve, kateri ukrepi se vzamejo. Gre pa

tu za skupek ukrepov in skupek ukrepov predstavlja potem nek nivo varnosti in ne more se gledati vsakega ukrepa samega kot takega, ampak vse kar se načrtuje, predstavlja en nivo varnosti.

dr. Klemen Miklavič, župan:
Svetnik Aleš Markovič.

Svetnik Aleš Markočič:

Izpostavil bi tri točke. Prvo je glede priprave ureditve dostopa do reke Soče. V tem dopisu ste napisali, da ste že 3. 9. pripravili dokumentacijo in se čudim za eno tako interventno pot, ki ni nekaj posebnega, da še nimamo dovoljenja. Sam sem se tudi danes pozanimal pri enem soglasodajalcu in stvar je še vedno v predalu, kopalna sezona pa je pred vrati. Mislim, da je to lahko interventni ukrep, kajti sedaj, kot ste tudi prej na sliki videli reševalci, eden izmed teh je tudi ključna lahko rečem Gasilska enota Nova Gorica, ki nima dostopa do Soče. Tako, da je to res nujen ukrep, verjetno bo žal v takih primerih prepozen. Ampak ne glede na to mislim, da je treba to izvedbo pospešiti, da čimprej pride do ureditve tega dostopa do Soče.

Kot drugo kar je bilo sedaj tudi rečeno oziroma vezano na reševalce iz vode. Tudi to ekipo ima naša poklicna enota in ko sem malo govoril s temi fanti, ni to tako enostavno. Res imajo vse tečaje, imajo vso opremo, ampak, ko naraste Soča, ko nekoga odnese, težko bi lahko nek reševalec pomagal tej osebi, sploh pa, če ga povleče pod vodo, ker vemo, da to je tam kar deroča voda in je to zelo težko. Morda, če bi bili trije, štirje, ampak tisto je neka druga zgodba in mislim, da zelo težko izvedljiva, da bi s tem reševalcem na vodi ta problem rešili oziroma bi bili kopalci na varnem.

Kot tretjo pa za zaključek mislim, da je edina oziroma prava rešitev to kar je povedal svetnik Robert Golob, da se pač s koncesionarjem Soškimi elektrarnami dogovori oziroma zahteva, kdaj lahko pride do dviga izpusta vode in kdaj ne. Konec koncev mislim, da smo bili vsi prej na Soči oziroma Soča in mi, kot je bila sama elektrarna. Torej kdo ima na Soči prednost, menim, da je jasno.

dr. Klemen Miklavič, župan:
Svetnik Golob ima repliko. Prosim.

Svetnik dr. Robert Golob:

Sedaj bom malo bolj miren. En del bi se navezal na predstavnico ministrstva in pa na kolega Markočiča.

Od teh ukrepov, ki so bili prej rečeni, definitivno nobeden ni 100 % in če bomo dovolili, da prihaja do enakih dvigov vode, bomo pač ogrozili še reševalca. Tako pač je. To vam bo vsak reševalec znal povedati. Zagotovo pa je ukrep, po katerem se namesti ta varnostna oprema zelo koristen in ga zelo pozdravljam. Ne govorim sedaj o petih reševalcih, ki bodo stali zraven, govorim o tem, da če nekdo od kopalcev vidi, da se v vodi nekaj dogaja, da ima na treh ali štirih lokacijah varnostno opremo in to spet ne stane toliko, da se ne da narediti. To moramo narediti takoj. Ne rabimo nobenega čakati. Tu se pač da kletke s ključem. Tisti, ki ima bar, ima nalogo, da odklepa in zaklepa in skrbi za opremo in jo imamo na razpolago, da lahko ad hoc obiskovalec, ki je mimogrede verjamem enako zverziran in dober reševalec iz vode kot potapljač, če tam plava, da ima s čim pomagati. Ta ukrep bi moral biti takoj.

Druga stvar, ki se čudim, da je ni, pa razumem zakaj ne, da bi se na zgornjem mirnem delu vgradilo plavajoče plovce, tako kot na vseh kopališčih na morju. Spet enkrat na dan ali je to adrenalinski park ali kdorkoli, ki pride prvi tja, napne plovce zato, da tisti, ki pride prvič na Sočo, ali pa ima šest let, saj je vseeno, kaj on ve, ali pa deset, da vidi, kje je plovec in zna zakričati, če ga odnese mimo plovca. Vem, da to ni povezano z mejami kopalnega območja, mi je popolnoma jasno in zato razumem, da takega ukrepa ministrstvo ni moglo predlagati, ker je gledalo celoto. Sam pa pravim, da se lahko naredi tako znotraj kopališča varno cono in tisto cono, ki je pač malo manj varna za neizkušene

in to jasno označiti in s tem tudi kaj narediti, zbuditi pozornost pri tistih spodaj. Ker če se bo kdorkoli drl, ker ga bo odneslo mimo plovcev, ga bodo spodnji videli, da se dere, ker to je še dvajset metrov, ko se ne bo utopil od plovcev dol do zares ta pravih brzic. S tem si kupimo čas, da mu lahko kasneje pomagamo. Če imamo še orodje, beri pripomočke na razpolago, potem mu bomo lahko celo res pomagali. Varna cona in pripomočki. To ne izključuje vsega tistega kar sem prej povedal, ker potrebe po nenadnih dvigih tam ni, ampak ne glede na to, mi še vedno lahko izboljšamo varnost. Za koga? Za vse tiste, ki niso Solkanci, za vse tiste, ki niso kajakaši, za vse tiste, ki ne znajo kot Valter naštetih vseh imen izpred štiridesetih let za vsak kos jeza. Kje je poanta? Mi razvijamo ta prostor v turistično atrakcijo. Vanj vabimo ljudi iz sosednje države in kolesarje iz cele Evrope. Moramo poskrbeti tudi mi za svoj del. Moramo se zavedati, kaj je naš del, sem ga opisal kaj je naš del in moramo se zavedati, kateri del moramo doseči od koncesionarja in države.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Razpravlja svetnica Petra Kokoravec.

Svetnica Petra Kokoravec:

Moram reči, da me tudi preseneča dejstvo, da so bili v bistvu sedaj predstavljeni pravzaprav ukrepi za opozarjanje na nevarnost, ne pa ukrepi za izboljšanje varnosti. Mislim, da je nujno, da tu delamo na izboljšanju varnosti, ker sicer kaj bistvenega pač ne bomo ukrenili. Mislim, da je večina domačinov in marsikateri tujec že prej vedel za ta nihanja vode in verjamem, da tudi ta družina, ki se jim je ta tragični dogodek zgodil, ni bila v tem nevedna.

Pri reševalcih se pa sprašujem, kdo od reševalcev pri zdravi pameti bo sprejel tam zaposlitev, da bo v bistvu sam sebe obesil na vrv, ker ko se bo nek dogodek zgodil, bo na sodišču ta človek odgovarjal ob tem, da pravzaprav ne bo imel moči kaj dosti narediti in so lahko situacije izjemno težke. Toliko z moje strani.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Ali želite kaj dodati z ministrstva? Ne. Dobro.

Ana Zavrtanik Ugrin, prosim, imate besedo.

Svetnica Ana Zavrtanik Ugrin:

Najprej bi se vam zahvalila za sklic te seje, ki ste jo sklicali na našo pobudo na prejšnji seji. Vseeno me je pa presenetilo, da je bilo potrebno tako dolgo časa čakati, pa vendar hvala.

Dva Sočarja sta že govorila, očitno nas je tu dosti Sočarjev. Sama sem dosti mlajša in se ne morem strinjati s tem, kot je bilo slišati, da je bilo od vedno nevarno. Ni bilo od zmeraj nevarno. Sama sem se naučila plavati pri Soči in se spominjam zelo dobro, kako nas je oče puščal tam po bajerju, tako, da takih dvigov vodne gladine kot jih imamo danes, ni bilo. Verjetno so bili, ampak o takih velikanskih dvigih se ne spominjam, se ne spominjajo moji starši, se ne spomni nobeden v naši širši družini, pa smo vsi zmeraj hodili dol plavati. Danes si ne upam iti dol plavati, ker je nevarno. Tako, da vrniti tisto območje lokalnemu prebivalstvu in hkrati turizmu na tem območju ne pomeni samo poskrbeti za opozorilne table, zagotavljanje reševalcev iz vode. Ne vem, če vas je kdaj potegnilo pri Soči pod vodo, ko te potegne vrtinec noter. Tisti, ki smo bili izkušeni smo vedeli, da se moraš narediti trd in te bo vrglo ven. Če pride eden, ki tega ne ve, ga bo zgrabila panika, še reševalca lahko zgrabi panika, tako, da konstantno že odkar se je ta nesreča zgodila, samo neko iskanje rešitev, kako povečati varnost na nek način, ne pa zmanjšati nevarnost, ne bomo prišli do učinkovite rešitve.

Nisem niti strokovnjak za elektrarne kot kolega pred menoj, ampak, ko so me ob zadnji pobudi vprašali, kdo naj bi presekal ta gordijski voz, ker se sedaj zapletajo ministrstva, občina, SENG in tako naprej, sem odgovorila zelo preprosto in to rečem tudi danes tu, vsi vemo, zakaj se je ta nesreča zgodila. Ta nesreča se ni zgodila zaradi

ničesar drugega kot zato, ker se je naenkrat tako močno dvignila vodna gladina in tam je bil tisti fantek, lahko bi bil kdo drugi, zato je treba take situacije preprečiti. Kako jih preprečiti, pa smo tudi danes že slišali.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Pojasnilo. Pobud je bilo več za to sejo.

Svetnica Ana Zavrtanik Ugrin:

Pobuda za sklic izredne seje je prišla s strani svetniške skupine Povezani. Lahko greste gledati zapisnik. Pobuda za sejo govorim.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Da, lepo, da ste sedaj izven vašega časa pojasnili to, ampak vi ste dali pobudo za sejo na temo statusa kopalnih voda. Pobude so bile še s strani svetnika Komela, ki je zahteval oziroma zaprosil za stalno obveščanje o napredovanju reševanja teh problemov s tem, da je tudi spodbudil, naj se hitro reši in pobuda je bila s strani svetnice Erdelić.

Danes pa je seja osredotočena na varnost in tudi razprava se lepo razvija v to smer. Ne bi si namreč želeli, da bi z razpravo o statusu kopalnih voda torej de facto o merjenju kakovosti vode zameglili bistveni problem, to pa je zagotavljanje varnosti uporabnikov reke.

Ni več razpravljavcev. Replika. Prosim.

Svetnik Valter Vodopivec:

Sam pa mislim, da sta obe temi zelo pomembni. Zagotovo debata o varnosti na prvem mestu, vendar tudi razprava o uvrstitvi ali neuvrstitvi Soče na seznam kopalnih voda ni brezpredmetna. Namreč, je zelo pomembno, v kakšni vodi se bodo kopali kopalci. Če ni na seznamu, se ne izvaja monitoring kvalitete vode in potem se bodo lahko kopali tudi v gnojnici. Ob vsem kar se dogaja s Sočo gorvodno do Salonita in še ne vem kam, mislim, da je več kot nujno, da ostane Soča na seznamu kopalnih voda in s tem v njenem obsegu oziroma pod drobnogledom kvalitete vode.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Drži. Bolj se ne moreva strinjati, svetnik Vodopivec, kot se na tej temi. Imam pa obvestilo, da se bo to v zelo kratkem času rešilo oziroma, da bo to območje spet uvrščeno med območja kopalnih voda in s tem bo zagotovljeno merjenje kakovosti vode.

Če mi lahko vrnete na razpravljavce, prosim. Tam vidim, da se prijavlja Elena Zavadlav Ušaj. Prosim.

Svetnica mag. Elena Zavadlav Ušaj:

Sicer se nisem mislila oglasiti predvsem zaradi tega, ker kot je uvodoma povedal župan, da naj se ne bi osredotočali na uvrščanje Soče oziroma tega dela Soče na seznam kopalnih voda, ampak bolj na temo varnosti. Ker pa je bilo sedaj izpostavljeno, bom samo toliko v pojasnilo povedala, da glede na to, da imamo tu tudi predstavnico civilne iniciative, ki je bila pobudnica in začela s problematiko in opozorila, da se je pač to zgodilo, bi bilo lepo, da bi se mogoče takrat tudi civilna iniciativa obrnila na poslance, ki smo mogoče bolj blizu, da lahko prej na ministrstvih povemo in razložimo, kako je v lokalnem okolju neka problematika sploh nastala, potem se tudi lažje in prej rešijo težave.

Skratka je vsekakor dobrodošlo, da se stvari rešujejo in da se tako lokalno okolje kot tisti, ki smo mogoče v lokalno in državno politiko vpleteni, čimprej odzovemo in pomagamo problem rešiti. Zato sva se tudi s kolegom Krivcem takoj odzvala na nastali problem tako v Kanalu kot tudi v Solkanu in se tudi s pristojnimi na ministrstvu povezala in obrazložila, v čem je problematika in zakaj je do tega prišlo. Ne bom pa tu nadaljevala. Upam, da bo res zadeva rešena tako, kot so nam obljubili, kajti vsi veste, da je bil do danes 10. maja čas za vložiti pripombe vseh zainteresiranih in tako so tudi civilne iniciative podale pripombe, pripombe je podala občina in smo se tudi odzvali poslanci.

Sama bi pa se mogoče glede varnosti opredelila predvsem zakaj, ker tudi sama prihajam iz Solkana in sem se tako kot ste predhodni povedali, kopala kot otrok s svojimi starši na Soči in se strinjam s tem, kar ste povedali, da ni bila tako nevarna, ko je bil stari jez. Niti kot otroci se nismo bali, sedaj se pa tudi sama bojim sploh biti zraven, kaj šele, da bi se spuščala, tako kot nekateri, ki se spuščajo. Sicer so prekaljeni plavalci, stari Solkanci, ki se spuščajo po sedanjih brzicah, ampak meni je že na pogled strašno, ne pa, da bi se spuščala, kot otrok pa sem se. Tako, da dejansko se je v tem obdobju nekaj naredilo s to našo ljubo Sočo in moramo vsi skupaj pomagati, da vrnemo ta del Soče tudi, da bomo res radi prihajali nazaj k njej in brez nekih strahov. Strinjam se, da je potrebno glede varnosti narediti maksimalno vse, da je tudi to območje v luči privabljanja turistov, kot tudi vemo, da si želimo imeti tam čim več časa tudi tekmovalno sezono kajakašev in kanuistov in da brez tega, da se nekaj naredi, spremeni, bo težko zagotoviti varnost. Ampak sama sem tudi pomislila že večkrat izpostavljeno, da bi se tja nekako umestilo oziroma postavilo reševalce iz vode. Tisti, ki Sočo poznamo, vemo, da to ni rešitev, tako kot so že ugotavljali predhodniki. Tu je reakcijski čas tako kratek, da če bi hoteli karkoli pomagati, moraš res stati na eni izmed skal, ki so tik ob vodi in še vprašanje, če uloviš pa ne samo otroka, ampak tudi odraslo osebo. Ker vsak, ki se znajde v stiski, ga zagradi tudi panika in mislim, da je tu zelo majhna možnost, da bi lahko komu nudili pomoč, čeprav bi bili izkušeni reševalci. Kot je bilo že povedano, ne vidim nobenega reševalca, ki bi verjetno sprejel tako službo, vsaj tisti, ki ve, kaj pomeni Soča.

Se pa strinjam, da to kar je bilo povedano s strani kolega Roberta Goloba, da bi se postavila neka reševalna oprema, bi vsaj v tem delu mogoče res pomagalo, ker bi vsaj vedeli, da je nekaj tam, ampak, če je nekje zaklenjeno je tudi reakcijski čas predolg. Mogoče je tu za predebatirati in pogledati, kako bi se dala stvar rešiti. Drugače ni pa to neka mirna reka, kjer lahko postavimo splošna pravila, kot veljajo na drugih kopališčih na mirnih rekah. Toliko z moje strani.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Repliko ima svetnica Ana Zavrtanik Ugrin.

Svetnica Ana Zavrtanik Ugrin:

Repliciram samo v tistem delu, kjer omenjate civilno iniciativo. Vem, da je bilo vaše izvajanje dobronamerno, vendar reči, da škoda, da se civilna iniciativa ni obrnila na še katerega poslanca ali poslanko... Civilna iniciativa nas je zbudila. Dokler civilna iniciativa ni pritisnila, dokler ni povzdignila glasu oziroma razposlala nekaj pisem, dokler niso začeli biti aktivni, ne poslanci, ne poslanke, niti mi mestni svet nismo o tem razpravljali, o ničemer nismo bili seznanjeni. Tako, da gre civilni iniciativi v prvi vrsti največja zahvala, ker se res s srcem bori za ta prostor.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Svetnik Anton Kosmačin, imate besedo.

Svetnik Anton Kosmačin:

Mislim, da gremo preveč na široko. Sam sicer poznam to območje glede na to, da sem »kuotar«, da nisem Solkanec, ne tako dobro, ampak ga poznam iz vidika prijateljev in kolegov, ker sem bil tam.

Glejte, Ministrstvo za okolje in prostor, če je tu točno, je to območje izvzelo oziroma črtalo iz seznama kopalnih voda. To je za nas tu nesprejemljivo. To je dejstvo, tu povlečemo črto, to je konec. Da bo tam kopanje varno, moramo to urediti. Mislim, da bi morali izključno iskati in diskutirati v tem smislu. Za mene je aksiom, da tam kopanje mora biti in iz tega izhajam naprej. Kopanje mora biti varno. Kako to urediti, se pa ve, ali so to pristojne institucije in lokalna skupnost in tu gremo preveč na široko in sedaj neke institucije. Robert in Valter sta vrhunski poznavalca v odnosu do mene in verjetno tudi do kakšnih drugih svetnikov in tudi do spoštovanih gostov iz države, ampak, če hočemo to stvar rešiti, smo po moje malo zašli. Moramo prav konkretno reči, kdo je za to zadolžen in

kako pripravi, da bo tam aksiom, kopanje se mora odvijati in mora biti dostopno vsem občanom, turistom in da ne rečem še tistim, ki ste bolj vezani na ta del. V tej smeri je treba iskati rešitev. Drugače bomo tu začeli projektirati, pa se bomo začeli ukvarjati kako bomo namestili senzorje, plovce.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Svetnica Zavadlav Ušaj, niste bili imenovani. Samo če gre za pojasnilo, ne pa za razpravo. Prosim, zelo kratko.

Svetnica mag. Elena Zavadlav Ušaj:

Mogoče se z kolegico Ano nisva razumeli. Nisem mislila v tem kontekstu, da ni v redu. Vsaka pobuda je v redu. Ampak v smislu, da res sploh nismo bili seznanjeni. Pristop bi lahko bil drugačen. To sem hotela povedati.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Svetnik Robert Golob ima repliko na svetnico Eleno Zavadlav Ušaj.

Svetnik dr. Robert Golob:

Rekel bi, da je popolnoma vseeno, kdo je naredil kaj dobrega, hvala bogu, da je naredil kaj dobrega in dajmo delati dobro vsi skupaj. Tako, da ne bi spraševal, kdo je naredil tisto, čeprav sem Sašu osebno in iskreno hvaležen, da me je zbrcal, da sem tudi danes tu. Drugače ne bi bil. Nisem vedel, da se stvar še ni uredila, ker sem bil prepričan, da se je uredila pred devetimi meseci. Da pa iniciativa ni znala in ni vedela, do koga mora dostopati je pa logično, ker tudi ne poznamo vsi ljudje vse poslance in vse ministre, itd..

Potem bi imel še eno kratko pojasnilo, tisto kar kolegica Zavadlav Ušaj verjetno ni hotela, ali pa ne sme povedati, bom pa jaz povedal. Saj je bil z ministrom ali ministrstvom še kdo drugi v tem času v kontaktu in niti ni bistveno kdo. Minister je itak zelo jasno povedal, stvar se bo uredila, vendar, poudarjam, vendar mora lokalna skupnost, to je občina, prevzeti svoj del odgovornosti. Ne za nazaj, za naprej. Ker, v kolikor bomo imeli kopališče, za katerega nihče ne bo prevzel odgovornosti, potem tam kopališča ne more biti.

To je tisto, kar je mene najbolj začudilo, ko sem imel razpravo z ministrom, ker sem se prvič zbudil, da očitno še nismo naredili tega koraka in ga bomo morali narediti. Zato moramo mi na občini razmisliti temeljito o tem, kaj je naša naloga in odgovornost in temu ustrezno ukrepati. To so pa tisti ukrepi za varstvo na eni strani.

Na drugi strani, s tem ko bo lokalna skupnost prevzela svoj del odgovornosti, bo imela ne samo moralno, še kakšno drugo tudi zakonsko pravico, da bo naslovljena. Sam tudi ne vem, zakaj ni bilo z Ministrstvom za infrastrukturo kot koncedenta takoj pogajanja. Saj je napisano nekje. Takoj. To bi že moralo biti spogajano po aneksu h koncesijski pogodbi. To je samoumevno. Saj živ bog ne mora biti proti temu, ne na ministrstvu niti na Soških elektrarnah, da se doda h koncesijski pogodbi nov vodni režim. To se dogaja. Na Dravskih elektrarnah ga spreminjajo, torej sedaj ne vem, če ga še, včasih so ga spreminjali vsako leto. Vodni režim ni nič takega. To je stvar, da se usedemo, se zmenimo in je končano. Če govorite kakšna znanost, to ni nobena znanost. Ko ima dispečer enkrat vodni režim predpisan, bo pač elektrarno upravljal po tistem vodnem režimu. Njemu je prav vseeno, on se ne sprašuje, tisti, ki pritiska na gumbe tam v nadzornem centru, še manj pa računalniku, ki dela optimizacijo, kakšen je vodni režim. Njega briga, da mu nekdo vnese, kakšen je in ko ga ima, to je to. Nobena znanost. Samo zapisati ga je treba v aneks h koncesijski pogodbi. Kdo pa pravi, da mora biti ta vodni režim zavezujoč. Lahko je samo za tri mesece drugačen, lahko je za šest mesecev, lahko za celo leto. To je stvar pogajanj.

Tako, da je čisto vseeno, res čisto vseeno. Prav je, da bo ministrstvo sedaj umaknilo, vendar s tem ne rešimo še popolnoma nič. S tem samo v resnici povemo, da se morajo odgovorne osebe začeti pogovarjati. Sem predolg, da, super. Koliko je vredno človeško življenje vašega časa?

dr. Klemen Miklavič, župan:

Tak predlog je že med predlogi sklepa stališča. V tretji točki bomo tudi obravnavali to besedilo. Razpravlja svetnik Gabrijel Fišer.

Svetnik Gabrijel Fišer:

Poskušal bom biti čimbolj kratek sploh glede na to, da so predhodniki povedali že veliko in tudi z veliko večino se tudi sam strinjam, tako, da se ne bi ponavljal.

Rad bi čestital, da smo pokazali vsi skupaj neko zavest k ohranitvi tega območja in tudi Sočo pri Solkanu s tem. Bi mogoče vseeno poudaril na kratko, da se je treba tu fokusirati na dve dejstvi. Prvo vidim to, da se pač varnost kopalcev in v bistvu uvrstitev reke na seznam kopalnih voda ne moreta in v bistvu ne smeta izključevati. Varnost je treba uskladiti tako, da ne bodo uporabniki, kopalci in turisti prikrajšani, temveč tako, da bodo njihove potrebe in predlogi napram koncesionarju in ambicijam drugim enakovredno upoštevane. Če pogledamo malo dolgoročni razvoj oziroma dolgoročne perspektive razvoja tega območja, gre za strateško smer turizma, zelenega turizma, kopanja, kolesarjenja, raftinga. V bistvu na tem nekako gradimo imidž, sliko, Javni zavod za turizem in tako naprej in zaradi tega je treba tudi dolgoročno strmeti. Torej dolgoročno poskrbeti, da bo v bistvu režim, tako kot je govoril svetnik Golob, dvigovanja vode na Soči do uporabnikov prijazen.

Sedaj bi mogoče tu povedal samo še eno kratko anekdoto iz svojega lastnega doživljanja. Lani v septembru sem bil turistično slučajno v Val d'Isère, ko smo gledali naše kolesarje po dirki po Franciji. Jasno sem pričakoval, da bo reka Isère lepa, nekaj podobnega naši Soči, v kateri se bodo ljudje kopali, raftali in tako naprej. Nič od tega. Siva, umazana, neprijetnega vonja, turistični ponudniki pa reklamirajo kopanje v bazenih in drugih umetnih kompleksih in to je izjemno žalostno. Mislim, da smo mi tu zato, da skupaj damo jasno sporočilo, da na naši Soči tega ne želimo.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Svetnik Valter Vodopivec. Prosim.

Svetnik Valter Vodopivec:

Okrog zagotavljanja varnosti oziroma s sprejemom ustreznih ukrepov je več ali manj napisano, morda z nekim razmislekom glede prisotnosti reševalcev iz vode. Ne verjamem, da ima tu mestni svet kakršnokoli pristojnost posegati v ta del, bi rekel te razprave, kajti dvomim, da smo usposobljeni strokovno, da bomo iznašli še kakšen ukrep, ali pa ugotovili, da kakšen ni potreben.

Drugi del. Mislim, da tam, kjer ima mestni svet pravico debatirati in vedeti kaj več je okrog tega famoznega seznama kopalnih voda. Župan, vi ste rekli, da imate zanesljive informacije, da se bo Soča ponovno uvrstila na ta seznam, zato vas sprašujem glede na dokumente, ki ste nam jih posredovali. Danes se izteka rok za dajanje pripomb in predlogov na ta seznam, ki ga je tudi objavilo ministrstvo. Zanima me, ali ste morda to že posredovali in če ste, bi rekel, da izražam svojo žalost, da je vsa ta kar huda problematika potekala skozi celotno obdobje lanske jeseni in letošnje pomladi mimo mestnega sveta, mimo svetnikov, mimo vseh nas in to me žalosti. Namreč, bog ne daj, ob sami nesreči so bili mediji, da ne rečem, kako zelo proaktivni in agresivni pri zbiranju izjav v živo, kdo je kriv, zakaj je kaj bilo in zakaj kaj ni bilo. Tam so bile izrečene tudi dokaj hude napovedi, da v kolikor se ne bo nekaj uredilo, bo pač nekdo predlagal prepoved kopanja v Soči. To je bil zame velik alarm in do danes v bistvu nisem dobil kot svetnik nobene informacije, kaj se je dogajalo s to idejo. Zato bi bilo v redu, g. župan, da kljub vsemu mestni svet obvestite, ali pa seznanite z vašimi aktivnostmi, ali pa v kakšni fazi je pač ta procedura, da se Soča ponovno uvrsti na seznam.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Sedaj proceduralno, prosim.

Svetnik dr. Robert Golob:

Če razumem, pri tej točki to ni debata, tako, da ne razumem, zakaj bi morali o tem debatirati.

dr. Klemen Miklavič, župan:

En del tega drži. Se pravi, pri točki 2 bomo odprli prav to pobudo, se pravi vprašanje zbranih podpisov. Ker imamo tu še predstavnika Ministrstva za obrambo, naj bo ena stvar jasna.

Ne spomnim se, da bi kdo grozil, ali pa napovedal prepoved kopanja, je pa res, da sem v nekem trenutku obupa, ko sem stal sam na čistini, kot župan seveda povedal, da obstaja zakon, da smo pri tem unikum. Ta zakon tudi jasno govori, znam določilo skorajda na pamet, da v kolikor obstaja večja nevarnost utopitve, to je arbitrarna trditev, g. Vodopivec, boste sami tudi vedeli, ker se radi poglobljate v določila, se pravi, v kolikor obstaja večja nevarnost utopitve, kaj to je ne vemo, potem lokalna skupnost predpiše dodatne ukrepe oziroma omeji rekreacijsko in športno udejstvovanje v tem območju, ali ga prepove. Se pravi ironično. Mi imamo situacijo, ko elektrarna povzroča, danes smo večkrat slišali, tudi empirično lahko to vidimo, hitre dvige gladine vode, lokalna skupnost bi morala pa loviti ljudi po strugi reke. Tako bom rekel zelo plastično. To situacijo povzroča neskladje med zakonom, ki preprečuje utopitve oziroma regulira preprečevanje utopitev in funkcioniranjem hidroelektrarne ob območju, kjer je izjemna popularnost uporabe rek. Torej v tem kontekstu je bilo izrečeno vsaj iz mojih ust, možnost prepovedi kopanja in na to možnost ste se alarmirali vi in tudi civilna iniciativa. Civilna iniciativa je zelo dobrodošel input, bomo tudi na naslednji točki to razpravljali, ker bistveno dvigne legitimnost kakršnega koli delovanja v lokalni skupnosti. Sam župan je včasih premalo, zlasti ko gre za taka velika sistemska vprašanja in s tem povezane interese, kot je delovanje hidroelektrarne v naši državi. Toliko sedaj na hitro v odgovor.

Tina Krog, prosim.

Svetnica Tina Krog:

V bistvu se strinjam z vsem povedanim in lahko le povzamem, da moramo skupaj poiskati neko pot do varnega kopanja ob Soči. Torej je varnost res naš skupen osnovni cilj. Dejstvo je, da je tam turizem v razcvetu in da lahko pričakujemo še večji pritisk na območje, tako, da bo ta pritisk sigurno in obleganost tistega območja kopanja vse večji in zato res ne bo dovolj samo signalizacija, ampak tudi aktiven pristop vseh deležnikov s SENG-om na čelu.

Torej ni dovolj le financiranje nekaj tehnologije, ampak tudi poskus prilagoditve delovanja elektrarne v kopalni sezoni. Treba bo sprejeti odgovornost in zagotoviti res varno kopanje, ne pa se samo izogibati nevarnostim. Tako, da je očitno jasno, da območje ostaja na seznamu kopalnih voda in zato moramo res vsi skupaj zagotoviti, da se tragedija tam ne ponovi več.

V tem oziru čestitke županu, čestitke občini in vsem, ki se res trudijo, da se to čimprej tudi zagotovi. Dejstvo je, da smo danes vsi složni. Varnost je naš osnovni cilj in zato se moramo res vsi truditi do konca, da se ne ponovi kakšna nesreča. Hvala vsem, ki se trudite za to.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Ali bi morda ob koncu točke še predstavnika ministrstva dodala še kaj, kar se je izpostavilo v razpravi?

Janez Žakelj, državni sekretar Ministrstva za obrambo Republike Slovenije:

Želim vam predvsem uspešno sejo in dobre rešitve.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Zahvaljujem se za vašo udeležbo, ste dobrodošli, da poslušate tudi naslednji točki, če želite.

Predlagam, da pri tej točki nimamo seznanitvenega sklepa, ker so seznanitveni sklepi vsebovani v končnem sklepu, ki je nekakšna resolucija. Zato prehajamo kar k 2. točki dnevnega reda.

2. točka dnevnega reda

Seznanitev s pobudami in aktivnostmi civilne iniciative Radi imamo Sočo

dr. Klemen Miklavič, župan:

Civilna iniciativa je bila ustanovljena v lanskem letu in je od svojega začetka zelo tvorno sodelovala tudi z vodstvom občine, tudi sam sem vodil komunikacijo z njimi. Srečali smo se tudi večkrat, izmenjali informacije in moram reči, da je bilo od takrat, ko so se ustanovili, mnogo lažje.

Besedo pa predajam predstavniku iniciative, enemu glavnih iniciatorjev Saši Marušiču.

Poročevalec: Sašo Marušič, predstavnik civilne iniciative Radi imamo Sočo

Dober dan. Hvala za povabilo, g. župan, mestni svetniki, gostje mislim, da so šli, kljub temu sem bil počaščen z njihovo prisotnostjo. Najprej sem mislil deliti diapozitive z vami, tiste diapozitive, s katerimi smo nastopili pri županu 7. 4. letos, zato, da veste, o čem je tekla debata, da bi bili tudi vi seznanjeni. Medtem se je zgodilo ogromno novega, kar je dalo vsej tej debati velike pospeške. Danes sem slišal dosti stvari, ki se ponavljajo, na nekatere stvari bi bilo treba replicirati, ker bi lahko tudi v veliki meri pogojevale tudi moj današnji nastop. Tako, da bom mogoče malo modificiral to, kar sem v začetku mislil, da bi bilo za ta visoki zbor primerno.

Najprej, da se predstavim. Moje ime je Sašo Marušič. Anekdota prejšnjega tedna je ta, da so takoj novinarji hiteli v mene z mikrofoni, kaj ste, kako ste, kako naj vas predstavimo, ali ste aktivist. Nisem aktivist, sem državljan te države, občan, krajan, ki je v lanskoletnih dogodkih zaznal nevarnosti za našo Sočo, zaznal tendence po zapiranju prostora in skupaj s somišljeniki smo se organizirali. Če je to pomembno ali ne, sem zdravnik, tudi dolgo časa sem delal v Novi Gorici. Dvajset let delovne dobe imam v razno raznih fazah in v zdravstvenih domovih in tudi v bolnici. Sedaj ne delam več v Novi Gorici.

Drugič. Sem v civilni iniciativi, ki smo se formirali lansko leto septembra. Povod za to so bile te tendence, da bi ta prostor zaprli, prepovedali kopanje, razno razni glasovi so se širili, smo tudi svojo formiranje napovedali v lokalnem glasilu 1001. Bili smo na razpolago marsikomu, ki je to glasilo bral ali pa tudi ne, da nas kontaktira. Mnogi so nas kontaktirali. Kontaktirali so nas tudi iz Soških elektrarn, ker smo jih zanimali kot sogovornik. Kakorkoli že kdor je hotel, je prišel do nas, mi nismo bili nobena tajna združba.

Sedaj, zakaj smo nastali in kaj je bil povod. V bistvu smo zaznali konflikt med energetske rabo reke in splošno javno rabo reke. Konflikt, da nekdo reko uzurpira in podredi ostale dejavnosti ob reki, na reki, v reki energetske potrebam. Videli smo, da pravzaprav prihaja do konflikta pri rabi prostora med občino in med državnim podjetjem, energetske podjetjem. Zato smo se formirali in začeli razmišljati, kako lahko ta prostor obranimo, kakšne so naše zakonske, ustavne pravice, kakšne so naše dolžnosti kot državljani, da branimo prostor, da tisto kar so nam dali predhodniki, da lahko damo tudi našim zanamcem.

Na tej sliki, ki je simbolično poslikana iz Sabotina je pravzaprav v bistvu Nova Gorica, z leve strani se spuščajo zadnji obronki Trnovskega gozda, to so pobočja Škabrijela, smo na Sabotinu, pod nami je Soča, gledamo v spodnjo Vipavsko dolino in na koncu je Kras. Tu je zgoščena skoraj cela občina. Če pa pogledamo to zvrha, je pa področje, ki je pravzaprav predmet obravnave in je slaba dva kilometra dolg odsek reke

od jezua od zajezitve do državne meje. Tu so svetniki, ki ta kraj boljše oziroma slabše poznajo. Eni so našli vsa imena skal, me veseli.

Dejstvo pa je, da je v tem prostoru nakopičena ogromna vrednost in to smo lani junija v organizaciji Mestne občine Nova Gorica pravzaprav ugotavljali, razvoj športa, turizma, kulturne dediščine, v teh dveh kilometrih imamo ogromno stvari. Imamo krajinski park Sabotin, imamo solkanski železniški most, imamo staro avstrijsko pokopališče, imamo kajakaško progo – umetno, dobili smo nov most. Imamo tromostovje. Z enega mosta skačejo z bungee jumping, eden most je praktično ikona celega kraja in skratka to se je izkazalo za koncentrat turistično pomembnih in tudi sploh kulturnih znamenitosti. Ta prostor privablja že sam po sebi, z novim kolesarskim mostom privablja nove in nove ljudi. Skratka se pritisk na ta prostor veča. Po tem sestanku, ki smo ga imeli konec junija 2020, se mi je zdelo, da se temu prostoru odpirajo lepi časi v mestu, ki pravzaprav hira zaradi zastoja HIT-a in igralništva, je pravzaprav ta prostor fantastična rešilna bilka.

En hiter prelet. Slišali smo, da smo lansko leto postavili te table. Kopamo se na lastno odgovornost že ves čas. To so slike narejene letos na zelo neatraktiven dan, slabo vreme. Da ne bi mislili, ta slika je nastala letos februarja, bil je teden dni zelo vročega vremena, ljudje so se kopali v Soči. Ta slika je nastala 25. 2. 2021. Kako bomo ljudem prepovedali kopati v reki, v katero se mečejo februarja, za šalo, za hec, ne vem zakaj, tako pač je bilo. Ampak klimatske spremembe bodo pritisk na reko povečale. Dobili smo tretji most. Imamo tromostovje. Tega se lani septembra nismo niti zavedali, ko smo šli v to bitko. Ampak to je nov pritisk na prostor. Kvaliteta prostora – nedvomno. Sedaj vem, da je bilo po prvem aprilu, bil je temačen aprilski dan, ko je bil ribič. Imamo ribiča na Soči. Ne gre samo za kopanje, gre za večjo uporabo te reke. Tu imamo adrenalinski park, imamo kajakaški klub, izposoja kajakaše opreme, šolo kajaka, imamo enajsto šolo pod Solkanskim mostom od leta 1994. To je edinstvena stvar varstva otrok ob Soči, ker verjetno so tudi med vami ljudje, ki so otroke dali v varstvo občinskemu nagrajencu Miranu Franku, da jih je seznanil s Sočo in s temi kraji. Imamo ogromno navadnih sprehajalcev, skratka vrednost prostora je velika. Kako z njim upravljamo, je druga stvar.

Ta kratek prelet, in Soče take kot jo vidimo junija, to je lepa junijska Soča, to je prostor, ki je bil vreden naše pozornosti. Medtem se je s tem prostorom zgodilo še nekaj. Postali smo Evropska prestolnica kulture za leto 2025 in ta prostor postavlja celo mesto v novo luč. Tudi s tega stališča moramo spremeniti pogled na naš prostor. Skratka, to je prelet tistega najbolj priljubljenega dela, kjer se ljudje kopajo, sončijo, berejo knjige. Poleti je edini del Nove Gorice, kjer imaš še znosno temperaturo. Škoda izgubljeni čas in neke s čustvi nabite spomine tu vlagati. To je prostor, ki je naš, ki ga moramo braniti. Pika. Prostor, ki ima eno največjih vrednosti za celo občino, za mesto in je to dovoljšen razlog, da ga branimo. Zakaj smo se mi ustanovili? Zato, ker smo videli, da tu preprosto nekatere strukture, institucije niso tega razumele na prvo žogo, zato smo se ustanovili.

Majhna replika poslanki. Mi smo se pač organizirali sami, na koncu ima tudi poslanec vizavi prebivalstva dolžnost, da testira in sondira, kaj prebivalstvo misli, to gre v obe smeri. Pač smo se organizirali sami in tudi prišli do nekkih dokumentov, ki so nam postavili to problematiko še čisto v drugo luč. Govorilo se je o koncesijski pogodbi. Da, bila je koncesijska pogodba.

Tako je bil stari jez v Solkanu, tisti, ki je označen s puščico. Mimogrede, najstarejši kopalec ima danes 90 let in je že napovedal, da če prepovejo kopanje v Soči, bo prišel vsak dan, tako, da veste.

Nekaj mi tu nagaja, ampak upam, da bom speljal. Sedaj pa še malo nazaj. Tu je nekaj dejstev. Slišali smo med razpravo, da je leta 1984 ta pregrada začela delovati kot elektrarna in od takrat naprej imamo nihanja Soče in res je tako, kot niha zadnjih nekaj let, ni nihalo tako prej. Je pa vedno nihalo, ampak tako hudo kot sedaj ne. Leta 1994 imamo varstvo otrok ob Soči, v Soči, na Soči. Približno leta 2000 je bil zgrajen sodoben kajakaški center na jezua in je začel dajati znake enega močnega športno rekreativnega središča, magneta in leta 2006 je celo Mestna občina Nova Gorica to pripoznala in je sprejela Lokacijski načrt Športnega parka Solkan.

Leta 2021 je ta park postal povezan še z mostom. Seveda ima Soča poleg energetske rabe še športno rekreativno, v prostor tudi kulturno zgodovinske spomenike, značilnosti v naravovarstvenem pomenu. Vsi ti pojmi so definirani v koncesijski pogodbi. Res je, da na koncesijsko pogodbo lahko dajemo anekse in tu mi vidimo priložnost, tu mi vidimo začetek in konec zgodbe. Lahko jo peljemo z bolj napetim lokom, z manj napetim lokom, lahko pridemo prej ali kasneje, ampak v končni fazi, če smo kaj vredna občina, če smo kaj vredna skupnost, bomo to dosegli.

Koncesijska pogodba sicer traja do leta 2032. Leta 2002 so bile na Soči malo drugačne razmere kot danes, mislim pa, da se da koncesijsko pogodbo z aneksi seveda ustrezno spremeniti. Kar se tiče nevarnosti: varnega kopanja ni, ne v kopalnišču, ne na Soči, govorimo samo o večji ali manjši stopnji nevarnosti, večji stopnji rizika.

Kot vidite, so bile tu tri utopitve, najbolj tragična lani, kar mi je dobesedno žal. Hudo mi je tudi, da moramo na tem dogodku graditi vsa ta naša prizadevanja, ampak tako je. Mogoče je bil to zadnji alarm. Če pa pogledamo, koliko je bilo dejansko teh utopitev v primerjavi z drugimi deli Soče, jih je več na Bovškem in v Kobaridu predvsem zaradi športov povezanih s Sočo in divjo vodo. Po mojem mnenju se je Soča znašla v tem seznamu zato, ker je bil to prvi korak k zapiranju tega prostora. Mi smo se tega bali. Imamo vso pravico, da skrbimo, imamo celo dolžnost, da smo skrbni pri teh presoajah. Da da so tam stvari, ki niso bile prav iz trte zvite, se je pokazalo začetek aprila letos, ko smo ugotovili, da je zunaj uredba, o kateri danes ne bomo govorili, ker je stvar ad acta.

Mislim pa, da mora biti ta uredba deležna nekaj besed zato, ker je bila ta uredba velik sprožilec zato, da smo to stvar speljali zelo na hitro, zelo odmevno, ker je bila še edino zadnje naše orožje, da pravzaprav začnemo braniti ta prostor, ker uredba ne rešuje ničesar. Če ti umakneš Sočo pri Solkanu iz seznama kopalnih voda, si nehal delati monitoring in praktično še bolj izpostavljaš ljudi oziroma jim odvzemaš mikrobiološki monitoring in varnost kopanja še slabšaš iz tega stališča. Druga stvar je seveda to, da če država hoče ta del reke zapreti, je prvi korak, da jo odstrani iz kopalnih voda. Zato so se nam zasvetili vsi alarmi, zato smo mi šli v to akcijo.

Odmevna, ne odmevna, ne vem. Vse zanima, koliko imamo podpisov. Da, dali smo podpisati okrog peticijo, podpisov na internetu je malo manj kot 3000. V fizični obliki smo jih v Solkanu v enem obdobju, ki je pravzaprav takim iniciativam zelo nenaklonjeno, vemo, da smo v pandemiji, vemo, da imamo prepoved zbiranja, vemo, da imamo prepoved onega, drugega, tretjega, na nek način smo uspeli zbrati samo v Solkanu približno 1500 podpisov in se še zbirajo, dokler ne bomo videli in vedeli, da je ta uredba za nami. V tem smislu smo se pač organizirali, da je naš primarni cilj, da se ta uredba umakne. V drugi fazi smo videli, da moramo kratkoročne ukrepe locirati do začetka kopalne sezone, to je do 15. 6. uradno po zakonodaji, do takrat moramo tiste kratkoročne ukrepe, s katerimi lahko do neke mere omilimo, zmanjšamo tveganja. Slišali smo že zdaj od svetnikov, da praktično varnosti ni, nevarnost ne bo nikoli zadostna, če ob tem elektrarna deluje na tak način, kot deluje do sedaj, ampak da lahko vsaj z nekimi omilitvenimi ukrepi vstopimo v novo kopalno sezono.

Tretja stopnja je to, da po kopalni sezoni ugotovimo, kaj smo naredili, proučimo, ali smo bili uspešni in dolgoročno, kot že rečeno, se začnemo pogovarjati o aneksu h koncesijski pogodbi, ker zaradi spremenjenih razmer in te razmere so se spremenile od leta 2002, lahko zahtevamo nova določila in koncesionarju lahko damo nekaj novih nalog, ki pravzaprav izhajajo že iz te koncesijske pogodbe, saj ni nič novega. Že v tej koncesijski pogodbi piše, da mora koncesionar dopustiti na reki tudi druge dejavnosti športno rekreacijskega značaja, dostop do reke in tako naprej. Nič novega.

Za konec pa še to. Imeli smo čast, priložnost, da smo se sestali na tem sestanku, kjer smo bili povabljeni. Hvala županu za povabilo. Na kratko smo bili deležni predstavitev te kopalne študije, v kateri ste v medijih nekaj izvedli, kjer so bili izpostavljeni večinoma podobni ukrepi, kot sta jih že navedla gospod in gospa iz Ministrstva za okolje in prostor. Seveda je najbolj pomemben ta zvočno vizualni ukrep, da ljudi oznanja, da prihaja val. To je v tej fazi sigurno ena stvar, ki jo moramo pozdraviti in ki je velik korak naprej. Hkrati pa je to bila tudi zaveza, da gremo eni in drugi naprej v zmanjševanje

tveganj. Seveda morajo Soške elektrarne nekaj narediti, mestna občina mora nekaj narediti in to bo trajalo kar nekaj let in nekaj časa. Vem, in sem prepričan, da bomo čez nekaj let šteli kot nespodobno, neolikano, nekulturno, da ti spustiš na ljudi, ki se kopajo, 120 m³ v sekundi pretoka. Danes pač še nismo na tej stopnji kulture, ali ne vem česa. Ampak enkrat bomo do tega prišli. Kot Evropska prestolnica kulture bomo mogoče imeli kakšen argument več, da se kulturno razpravlja v tem prostoru.

Druga stvar, ki se je pa zgodila je, da smo dobili nekaj zanimivih podatkov in hočem grafično pokazati tisto, kar so govorili svetniki že pred menoj. Imeli smo simulacijo pretokov. Prišli so s podatki, kako se spreminja pretok reke v nekem naključno zbranem, recimo 22. julij. Kot vidite je zgornja krivulja od višine vode, spodnja je krivulja pretoka vode. Bazičen pretok, ki se vzdržuje nekje ponoči. Ker ponoči ni take porabe elektrike, se začne tekem dneva nihati in velike nihaje doseže tam preko 120 m³ v sekundi, skratka reka se je povišala približno za faktor 6. To je čisto druga reka, to je s stališča kopanja, vodnih športov druga reka in to se dogaja v juliju. Dogaja se popolnoma nekontrolirano, nobeden nima vpogleda, to pa smo že slišali iz ust mojega prijatelja Roberta Goloba, praktično nenadzorovano. To so računalniški algoritmi, ki to vodo spuščajo in praktično razen tega, da pride nek zvočni signal in ljudi opozori, da se voda dviguje, mi drugih orožij v taki situaciji nimamo.

Reševalci so tu lahko zelo nemočni. Lahko komu uspe, ali pa ne uspe. Imam pa neki drugi podatek, da se seveda s klimatskimi spremembami ta pritisk na reko poveča že februarja, kaj bo šele avgusta na Soči. Dajte mi še naslednji »slajd« in obljubljam, da bom kmalu končal. Avgusta se pa stvar spremeni, imamo režim dveh močnih vodnih valov, in sicer jutranjega in večernega. Napisane imate ure. Iz ust samih Soških elektrarn so rekli, da se ta interval med 11.50 in 17.30 uro tega konkretnega dne lahko tudi kdaj podaljša, lahko tudi kdaj zmanjša, ampak načeloma v avgustu, ko je poraba električne energije minimalna, se odpira tu okno, v katerem bi lahko imeli stalen pretok in da to okno z novimi tehnologijami, z varčevanjem električne energije in z vstopom solarne energije in drugih oblik zelene energije, se bo to okno lahko odprlo. Kar pomeni isto kot prej, imamo možnost stalnega pretoka v delu dneva, ko se ljudje kopajo. Zakaj tako ne bi moglo biti cel avgust, ne vem, zakaj se ne bi mogle Soške elektrarne v tem primeru obvezati, da bi to v mesecu avgustu za začetek imeli to pilotsko, ne vem. Lahko pa to določimo z aneksom k pogodbi. V tem primeru bomo imeli na Soči pretoke 20 m³ v sekundi, ki so se po tisti študiji, ki sem jo malo prej citiral, izkazali za precej varne in za daleč največji prispevek k, ne bom rekel varnosti, ampak k zmanjšanju rizičnosti kopanja na Soči. Varnosti ni, zmanjšujemo riziko. Prostor bomo valorizirali, prostor na katerega hodijo po novem turisti, ki nimajo veze s Sočo, kolesarji se bodo ustavljali, ljudje, ki ne poznajo Soče, bodo vendarle izpostavljeni manjši nevarnosti. Prostor bo s turističnega, rekreativnega vidika polno valoriziran. Tako, da tu na tem grafu vidite, kje se nahajajo rešitve. Naj bi govorili o rešitvah, ne pa smatram, da smo se uredbe ubranili, čeprav bi to rad najprej videl. Tako.

Še en »slajd« preden bi se vam dokončno zahvalil. Rekel bi to, da je ta prostor vreden, na tem prostoru se lahko veliko novega zgodi, smo Evropska prestolnica kulture, moramo vnesti novo kulturo tudi dialoga, kadar se gre za konflikte, ali pa dajmo reči nasprotja pri upravljanju s prostorom. Ta dialog mora temeljiti na nekih zelo širokih in pravzaprav temeljnih vrednotah, ki so vgrajene v Evropsko unijo, to se pravi spoštovanje, ustavno zagotovljenih pravic, toleranca in predvsem to, da se lahko okrog vsega dogovarjamo. Ne more biti nobena stvar tabu, mi lahko pogodbo odpremo, mi lahko to koncesijsko pogodbo z aneksi dopolnimo in lahko si sežemo v roke, ker konec koncev smo vsi tu doma in lahko ugotovimo, da so rešitve lahko zelo blizu.

Drugič bi se zahvalil mestnim svetnikom, da so mojo mogoče malo daljšo predstavitev tako lepo sprejemali in poslušali. Prvič zato, ker sem v njej že vnesel nekaj replik in drugič pa zato, ker vem, da ta občina nima samo Soče in Solkana, ima še marsikaj drugega in verjetno so ljudje, ki se na Banjšicah in ob Trnovskem gozdu, ali pa ob spodnji Vipavski dolini ukvarjajo tudi s svojimi problemi in sam sem jim hvaležen, da so pripravljeni prisluhniti tudi tem problemom. Vem pa, da je na tem problemu velika teža

zato, ker mogoče, če bomo to bitko dobili, nam bo lažje in z večjo samozavestjo bomo vstopali tudi v druga prav tako kritična vprašanja, ki se dotikajo ljudi in te občine. Tako, da se bo Evropska prestolnica kulture lahko tudi na tej točki izkazala kot nek nov način reševanja okoljskih problemov in bo tudi mogoče komu dala zgled za njihovo okolje.

V imenu civilne iniciative Radi imamo Sočo se vam zahvaljujem za vaš čas in povabilo. Glede na to, da sem se v tem času oborožil z nekimi podatki in vedenji, sem vam tudi na razpolago danes še za kakšno pojasnilo, če seveda boste potem hoteli še kaj slišati. Najlepša hvala.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Hvala. Odpiram razpravo. Simon Rosič.

Svetnik Simon Rosič:

Bom kratek, ker je bilo že veliko konstruktivno povedanega s strani predhodnikov.

Dejstvo je, da je pred nami en tak kompleksen izziv. Kot večer optimist bi pa najprej izrazil navdušenje, in sicer v obdobju ene razklanosti v družbi me izjemno veseli, da vse nas vključno z županom na čelu v tem prostoru povezuje oziroma združuje Soča, ne glede na kakršnokoli pripadnost. Več kot očitno je, da nam tradicija kopanja v Soči in zavedanje potenciala tega območja dobesedno nalagata odgovornost, dolžnost, da ta kraj postane prvič dodana vrednost za lokalno prebivalstvo, in sicer v simbiozi bom rekel nekih apetitov, presečišča turizma in športa, s kajakom v glavni vlogi in ne nazadnje sobivanja s hidroelektrarno. Seveda delim mnenje z vsemi predhodniki, da mora biti glavno vodilo na tej poti varnost. Prepričan pa sem, da bomo do tega cilja lahko prišli samo s sodelovanjem vseh akterjev, predvsem tu apeliram na odgovorne Soških elektrarn in ne nazadnje na državo.

Menim, da koraki, ki jih je župan skupaj z vsemi nami, tu izpostavljam civilno iniciativo, ki je dala pomemben pospešek in teže zadevi, da so pravi, da so tehtni in da nas bodo pripeljali do cilja in seveda na tej poti je ohranitev dosedanjega statusa kopalnih voda reke Soče v Solkanu ključnega pomena.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Svetnik Golob.

Svetnik dr. Robert Golob:

Če bi bil pozoren, bi si zapomnil letnico 2002, kdaj je bila pogodba podpisana. Na eni strani sem bil jaz državni sekretar za energetiko, pa nisem bil podpisnik, na drugi strani je bil moj oče, ki je bil direktor Soških elektrarn. Če kdo kaj ve o tej pogodbi, vem jaz.

Ta pogodba ni predvidevala tega, kar se sedaj dogaja. Tudi izključila tega ni, ker takrat takih potreb po takem obratovanju elektrarne ni bilo in to je edini razlog zakaj vodni režim na tak način v tej pogodbi ni urejen. Ker takrat ni bilo potrebe. Ker ni bilo trga z električno energijo, ki bi narekoval Soškim elektrarnam, da delujejo s Hidroelektrarno Solkan v sekundarni regulaciji. Danes pač to imajo in to je za njih poslovna priložnost. Super, nič ni narobe z njo, lahko se jo regulira. Primer dobre prakse, kako pristopati h koncesijskim pogodbam je, da koncesijska pogodba kot stranski, kot opredeljen, izrazi pravni interes ljudi lokalna skupnost. Seveda je to precedens in tega država za božjo voljo ne želi slišati, ker to pomeni usklajevanje z lokalno skupnostjo po celi državi. Ampak kaj si oni želijo in kaj mi želimo, ni nujno, da je eno in isto. Mislím, da na tej točki, ko imamo opravka z varnostjo otrok, ne samo odraslih oseb, nimamo izbire in moramo zahtevati, da se na tem odseku reke urejajo stvari v koncesijski pogodbi izključno v soglasju z lokalno skupnostjo. To ni naša pravica, to je naša dolžnost. To mi moramo narediti. Nobeden od tistih podpisnikov, ki je podpisal to pogodbo leta 2002, sedaj bi, nič ne bom rekel, ker gre za mojega očeta. Vse bi bilo že urejeno, ker je to v resnici banalnost za Soške elektrarne. Zato ne morem razumeti, da ta stvar še ni urejena, pa ne govorim urejena tu v mestnem svetu. Ne morem verjeti, tako je. Ker imamo nek »legacy« iz preteklih časov, za katerega očitno nobeden več v katerikoli inštituciji ni zadolžen za

karkoli, ne ve več nič, kako je to nastalo. To je zame neverjetno, ampak očitno nihče več ne ve nič. Na Soških elektrarnah še najmanj. Vsaka stvar ima svoj razlog, tudi koncesijska pogodba je imela svoj razlog in to, da se na tem območju danes razvija turistično območje, je samo en razlog več, zakaj mestna občina mora zahtevati, da na tem območju velja poseben vodni režim.

Noben izgovor s strani koncedenta ali koncesionarja ne pride v poštev. Ne more priti. Zakaj ne? Ker je ravno ta isti koncesionar kot odškodnino zato, ker je postavil HE Solkan, z velikimi denarji, takratnih milijonih, kaj je bilo mark, pomagal pri investiciji v to območje. Pa saj to ni naredil zato, ker je padel z lune. Toda danes njegov naslednik ne zmore razumeti tega, zakaj mora on danes od delati svojo nalogo, je meni po človeški plati, ne zaradi kulture, nekaj, kar sploh ne dojemam. Evo, sem sam padel z lune. Stvar je splet nesrečnih okoliščin danes, ker nobeden več ne razume, kako smo sploh prišli v to situacijo, ampak to ni noben razlog, da je ne spremenimo. To, da si sedaj podajajo ministrstva med seboj je pa logično, zato, ker v resnici nihče ne želi biti odgovoren za nazaj. Nobeden noče imeti na svoji vesti smrti otroka. Jaz tu slučajno poznam očeta, poznam celo družino. Mene je še sedaj groza. Imam točno toliko starega otroka in zato ne mi govoriti, koliko je vredno eno otroško življenje. Dajmo že enkrat rešiti to stvar.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Razpravlja Ana Zavrtanik Ugrin.

Svetnica Ana Zavrtanik Ugrin:

Želela sem se zahvaliti Saši Marušiču za predstavitev. V bistvu repliciram kolegu Robertu Golobu oziroma niti mu ne repliciram, ampak mislim, da po vsem kar smo slišali, je mestni svet sestavljen iz dvaintridesetih mestnih svetnic in svetnikov, prihajamo iz različnih področij in imamo privilegij, da imamo na današnji seji človeka, ki se na te stvari spozna tako, kot verjetno malokdo v Sloveniji. Še več, nam je celo povedal, da bi bil na eni strani te koncesijske pogodbe. Ko ga poslušam, se mi zdi stvar tako zelo enostavna, da je dejansko res, da je vse ostalo brezpredmetno in zato upam, da bomo šli v tej smeri. Ker očitno je, da je samo stvar denarja in kapitala in popolnoma ničesar drugega.

Tako, da se vam zahvaljujem, da ste nas seznanili s tem, zakaj točno gre, ker če ne bi se tu res pogovarjali samo o tablah, rešilnih jopičih, opozorilnih alarmih, stvareh, ki so dobrodošle, ampak zagotovo premalo, da bi povečali varnost. Kot smo že večkrat slišali, voda je vedno nevarna, ampak narediti maksimalno, da se tam varnost poveča. Resnično tudi meni ni logično, da eno tako podjetje ne premore toliko človečnosti, da bi na tak način na tem območju ukrepalo, ravnalo, ker je dolžno to svojemu prostoru.

dr. Klemen Miklavič, župan:

S tem smo zaključili tudi razpravo pod točko 2. Zahvaljujem se še enkrat Saši Marušiču za njegov prispevek in za tvorno sodelovanje pri reševanju tega problema.

Prehajamo na točko 3.

3. točka dnevnega reda

Predlog Sklepa o stališču Mestne občine Nova Gorica glede problematike kopalnih voda Soča pri Solkanu

dr. Klemen Miklavič, župan:

V gradivu ste prejeli sklep. Sicer bi ga imenoval resolucija, vendar tega v poslovniku ni, zato je to sklep v več točkah. Poleg seznanitve je sestavljen še iz petih drugih točk. V drugi točki se opredeljuje mestni svet v tem predlogu do uredbe, ki je v aktualna, se pravi, ki določa kopalna območja, kjer se meri kakovost vode.

Potem je 3. točka poziv vladi, da pristopi. Namreč to, kar se je v tej razpravi zelo jasno izpostavilo, torej, da kljub temu, da zgleda rešitev zelo preprosta, nismo še prišli do

nje zaradi tega, ker je pač za nekatere, kot bi se izrazil kolega Kosmačin aksiom, da elektrarna posluje po svojih algoritmih, torej zaradi tega mora poseči Vlada Republike Slovenije, ki je odgovorna vsaj v lastniškem, pa tudi v regulatornem delu za to področje.

Potem je 4. točka poziv koncesionarju in koncedentu, torej Vladi RS in Soškim elektrarnam in Holdingu Slovenskih elektrarn, da je potrebno osvežiti oziroma posodobiti koncesijsko pogodbo tako, da bomo vpeljali vanjo določila, ki upoštevajo tudi današnje razmere in s tem tudi vse ugotovitve iz te razprave.

Potem je točka 5, ki se opredeljuje do načina reševanja problematike, to naj bo v dogovoru vseh akterjev. Ta proces je že stekel, teče pravzaprav od septembra, torej sam sem pristaš, da se moramo vsi akterji vnesti za mizo, vsi interesni subjekti zraven in poskušati najti rešitev, se pravi, se izogibati konfliktu.

6. točka se opredeljuje do zadolžitev MONG pri celotni zadevi. Seveda mora tudi Mestna občina Nova Gorica prevzeti svoj del odgovornosti, ampak ne kar tako. Se pravi, da vsi, ki so tu vpleteni, morajo dati svoje zraven.

To je na kratko oris strukture tega teksta oziroma te resolucije, ki ga predlagam mestnemu svetu v sprejem kot sklep in bo hkrati veljalo tudi kot stališče mestnega sveta in Mestne občine Nova Gorica. To bo županu tudi obvezujoč tekst do vseh sogovornikov, do javnosti in naprej v procesu reševanja te problematike.

Odpiram razpravo. Svetnica Zavadlav Ušaj.

Svetnica mag. Elena Zavadlav Ušaj:

Mogoče samo bolj za seznanitev širše javnosti. Glede na to, da je podanih kar več različnih ukrepov v tem sklepu, bi rada v luči tega, kar je bilo povedano pri prejšnjih točkah in kjer smo se tudi vsi nekako strinjali, kaj je nekje glaven vzrok za nastale nesreče oziroma kako bi se tudi lahko rešilo varnost na tem področju, predvsem kje je ključni tudi kriterij, zaradi katerega se je verjetno ministrstvo odločilo za izključitev iz seznama. V Pravilniku o podrobnejših kriterijih za ugotavljanje kopalnih voda so v 2. členu navedeni vsi kriteriji. Ena izmed alinej je pa navedena jasno: »obratovanje objektov vodne infrastrukture ne predstavlja tveganja za varnost in zdravje kopalcev«.

Mislim, da je to ključni kriterij, katerega je potrebno rešiti in zagotoviti ter dejansko potem tudi ne bo ogroženo, da bi tako Soča v Solkanu kot tudi kopališče v Solkanu in tudi v Kanalu izpadlo ven iz seznama kopalnih voda.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Samo pojasnilo. Ali želite, da se kaj spremeni v tekstu?

Svetnica mag. Elena Zavadlav Ušaj:

Ne, ne, ne.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Poudarek, dobro. Svetnik Golob ima repliko.

Svetnik dr. Robert Golob:

Sam bi se pa kar navezal na to, kar je kolegica povedala in bi kar vztrajal, da bi se direktno tako kot je prebrala, dopolnil sklep. Mislim, da eden od naših sklepov danes mora biti, da mestni svet nalaga županu, nič slabega ne mislim o županu, da takoj sproži pogajanja o spremembi koncesijske pogodbe z namenom zagotovitve natančno tega, kar tu piše. Da bo v koncesijski pogodbi tudi jasna obveza koncesionarja, da ne bo s svojim početjem povečeval tveganj nizvodno. Zakonodaja je pri nas je itak prenormirana, ampak vedno se najde člen, če ga želimo najti. Super, da ga je poslanka našla. Dajmo ga izkoristiti. Bodimo čimbolj konkretni, ker če ne si bodo spet ministrstva med seboj podajala, kdo je kriv, kdo ni kriv, itd..

Imamo popolnoma dovolj zakonodajnih opornih točk, na katere se lahko nanašamo in sklepi morajo biti danes čim bolj konkretni. In ravno to zmanjšanje tveganj

za kopalce je tisti kriterij, po katerem bomo lahko dosegli znotraj kopalne sezone spremenjen vodni režim.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Torej svetnica in svetnik, če sem prav razumel, govorimo o drugem odstavku 4. točke in tu bi samo spremenili besedilo tako, da bi pisalo »Mestni svet nalaga županu, da pozove koncedenta in koncesionarja...« Lahko prosim, saj bi...

Svetnik dr. Robert Golob:

Župan, brez zamere. Mestni svet zavezuje župana, da nemudoma sproži razgovore z namenom doseči to, o čemer govorimo. Sklep mora biti tak, da ko prideš ti v Ljubljano, ti nobeden ne more reči, saj si se že zmazal. Sklep mora biti zavezujoč zaradi tega, ker hočemo, da je zavezujoč in da se o njem ne pogajamo. O tveganjih, ki jih povzroča obratovanje elektrarne, se ne moremo pogajati kot o tveganjih, ki so dovoljena, ali nedovoljena.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Upam, da sem prav zapisal, bom pa še enkrat prebral pred glasovanjem, če je pravilno zapisan vaš predlog.

Gospod Sašo, imate besedo.

Sašo Marušič, predstavnik civilne iniciative Radi imamo Sočo:

Vodnogospodarsko soglasje, na katerem temelji ta koncesijska pogodba, dobesedno piše, da če obratovanje hidroelektrarne povzroča nevarnost za kopalce, mora hidroelektrarna spremeniti svoje delovanje. To si lahko greste pogledati, mislim, da kolega verjetno pozna pogodbo, to so soglasja, ki so temeljni elementi, da lahko pride do te pogodbe. Vse je na papirju, vse imamo v rokah. Lahko gremo v ta pogajanja z vsemi oporišči, kot je rekel svetnik Robert Golob.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Svetnik Golob, imate razpravo.

Svetnik dr. Robert Golob:

Skoraj sem prepričan, da se da to tudi po sodni poti doseči, samo to je predolgo, zato je tako pomembno, da nemudoma pristopimo in zahtevamo spremembo v tem delu. V resnici se bo koncesijska pogodba uskladila z vodnim soglasjem, v svojem duhu. Zakaj tega do sedaj ni bilo? Ker takrat, ko je bila podpisana, ni nihče predvideval tega, da bo elektrarna povzročala nevarnost nizvodno. Ravno obratno, vsi smo mislili, da bo izboljšala varnost nizvodno. Verjemite mi, da smo vsi to mislili.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Ta proces dogovarjanja s Holdingom Slovenske elektrarne oziroma s Soškimi elektrarnami je stekel že jeseni in takrat je prišlo do kategoričnega zanikanja in odgovornosti in kategoričnega zanikanja kakršnekoli pripravljenosti po spremembi režima delovanja elektrarne z argumentom, da je to sistemska elektrarna, ki uravnava stanje v obrežju, da je tako laično povedano. Skratka, vodstvo Soških elektrarn in vodstvo HSE-ja so stali trdno na tem stališču, zato se pa zadeve niso premaknile v tej smeri nikamor in zato je bilo tudi dobrodošlo, da smo nekako obrnili tok, ker od tistega trenutka naprej sem ostal pač sam proti tem gospodom. Zaradi tega je tudi ključno, da kličemo k odgovornosti ministre oziroma, da vstopijo ministri. Ministri so odgovorni ljudem. Elektrarne bodo pač sledile nekim svojim interesom, to je zelo vidno in tudi lepo sledijo, ampak sam računam na to, da bo vstopil minister, ki je nad njimi in opravil svojo nalogo oziroma se vsaj opredelil. Enkrat se je že opredelil pristojni minister v enem od lokalnih medijev in upam, da bo tej trditvi, ki jo je tam izrekel, sledil.

Razprava je še vedno odprta. Valter Vodopivec, imate besedo.

Svetnik Valter Vodopivec:

Uvodoma predlagam, da se etikira te strokovnjake pri pogajanjih s Soškimi elektrarnami in ministri. Vem, da so eden najbolj relevantnih akterjev pri tej zgodbi. Vendar ponavljam še enkrat na prejšnje moje izvajanje, za katerega sem ugotovil, da ni pri pravilni točki.

Sprašujem vas, ali je pri tej točki možno odpreti to debato, ker še vedno nimam jasnega odgovora. Glede na to, da je danes rok, do katerega je potrebno dati pripombe na ministrstvo, sprašujem, ali so bile te pripombe in predlogi posredovani in zakaj je ta mestni svet v bistvu več kot pol leta deloval v popolni nevednosti, kaj se na tem področju dogaja?

dr. Klemen Miklavič, župan:

Glejte, drugo vprašanje je pač vaše politično razumevanje našega lokalnega sistema samouprave in o tem se že dolgo prerekava in ne bi se danes ponovno prerekala. Prvo pobudo na tem mestnem svetu na temo je dal svetnik Komel in sam sem takoj odreagiriral in tudi vključil mestni svet v to zadevo.

Kot prvo, sam sem bil na sestanku z državnim sekretarjem Dejakom in sem mu tudi povedal, kaj si v lokalni skupnosti mislimo na to temo. Pripravljen me je bil tudi poslušati, Ministrstvo za okolje in prostor je bilo dokaj konstruktivno. Če pri MZI-ju ni odziva, je pri MOP-u vsaj to, da vprašajo, da nam povejo, da pridejo na sestanke.

Današnje stališče bo tudi posredovano, takoj po zaključeni seji. Ena od točk je jasna opredelitev do tega problema. Ker je danes še zadnji dan za pripombe, sem počakal, da se tudi mestni svet opredli, da damo skupaj. Svojo opredelitev na našo pobudo pa je izreklo tudi Združenje mestnih občin Slovenije, ki se je kot združenje opredelilo proti izločanju območja Solkan. Se pravi, v pismu ZMOS se opredeljuje do problema območja Solkan, ki ga je predlagalo Ministrstvo za okolje in prostor, da se ga izloči iz seznama kopalnih voda in ZMOS se je zelo jasno opredeli proti temu ukrepu.

Repliko ima Valter Vodopivec.

Svetnik Valter Vodopivec:

Župan, hvala, vendar se moram na prvi del oglasiti. Vaše komentarje na politično delo ali kakorkoli moje, je brezpredmetno. Mestni svet je o zadevi razpravljajal na aprilski seji. Do takrat ni nihče nič vedel, dokler se ni pojavila civilna iniciativa v javnosti in začela zbirati podpise in ne govoriti, da mestni svetniki niso upravičeni do korektne celovite in ne vem kakšne še informacije o tako pomembni zadevi.

dr. Klemen Miklavič, župan:

S tem se strinjam. Nisem nikjer zanikal, da niso. Mislim, da so danes dobili zelo natančno, vključno z gradivom, predstavitev kronologije in trenutnega stanja na tem področju.

Če ni več razpravljavcev, predlagam, da pripombo, ki jo je svetnik Golob predlagal kot dopolnilo 4. točke preberem najprej.

Pojasnilo. Samo, da odpremo možnost. Svetnik Golob, ste že imeli razpravo. Imate pa možnost pojasniti svoj predlog, če želite. Sedaj ga bom prebral. Najprej predlagam in potem, če kaj ne ustreza, prosim za pojasnilo. »Mestni svet Mestne občine Nova Gorica nalaga županu Mestne občine Nova Gorica, da nemudoma sproži pogajanje za spremembo koncesijske pogodbe z namenom, da se zmanjša tveganje za vse uporabnike reke in da se s koncesijsko pogodbo spremeni vodni režim.« To bi dodali k 4. točki.

Svetnik dr. Robert Golob:

Samo dve besedi bi bilo smiselno spremeniti. Prva je bila, da se pristopi ne k pogajanju ampak k postopku spremembe zato, da se ve, da je to postopek, v katerem moramo priti do spremembe. Drugo na koncu je, da se piše aneks. S tem smo samo bolj pravno eksaktni, kaj hočemo od njega in tudi od vas, ko se boste pogajali. To je en del.

Bi pa dal, kar sem hotel v razpravi, ampak nič hudega, ker me je SD utišal, saj oni imajo radi to, zato, ker sem dal prej repliko. Ampak je v redu, saj imam možnost sedaj. Bom dal dodaten sklep, in sicer predlagam, da se župan zaveže, da nemudoma stopi v direkten kontakt s Soškimi elektrarnami, da doseže spremembo vodnega režima v neposrednih pogajanjih za letošnjo kopalno sezono, takoj.

Župan, koliko boste uspešen, ne vemo, ampak dajmo dvotirno, dajmo en tir na koncedenta, to je ministrstvo za trajno spremembo z aneksom in dajmo en del, v katerem bomo apelirali na etiko, kulturo, varnost, karkoli. Lahko bomo pa tudi zagrozili z odškodninsko tožbo Soškim elektrarnam, če se ne bodo hoteli pogajati o tem, da se vodni režim pred začetkom kopalne sezone za kopalno sezono 2021 spremeni takoj.

dr. Klemen Miklavič, župan:

Kar se tiče procedure, me tu obveščajo, da ste uporabili tudi razpravo.

Svetnik dr. Robert Golob:

Pri tej točki ne bom kulturn, ker gre za življenje. Če imam pa...

dr. Klemen Miklavič, župan:

Preberem še enkrat dopolnilo k 4. točki zato, da bo vsem jasno, o čem govorimo: »Mestni svet Mestne občine Nova Gorica nalaga županu, da nemudoma sproži postopke za sprejem aneksa h koncesijski pogodbi z namenom, da se zmanjša tveganje za vse uporabnike reke in da se z aneksom h koncesijski pogodbi spremeni vodni režim.« Najprej glasujemo o tem dopolnilu. Glasovanje teče.

Od 25 svetnikov jih je 24 glasovalo za.

ZA so glasovali: Mirjam Bon Klanjšček, Egon Dolenc, Aleš Dugulin, Gabrijel Fišer, Aleksandra Fortin, Robert Golob, Mitja Humar, Sašo Kogovšek, Petra Kokoravec, Sebastjan Komel, Tina Krog, Luka Manojlovič, Aleš Markočič, Andrejka Markočič Šušmelj, Oton Mozetič, Damjana Pavlica, Gabrijel Rijavec, Simon Rosič, Vida Škrli, Marko Tribušon, Tanja Vončina, Marjan Zahar, Elena Zavadlav Ušaj, Ana Zavrtanik Ugrin.

Dopolnilo je bilo sprejeto.

Sedaj pa drugo dopolnilo ravno tako k točki 4: »Mestni svet Mestne občine Nova Gorica nalaga županu, da nemudoma stopi v kontakt s koncesionarjem, Soškimi elektrarnami Nova Gorica, d.o.o., da se vodni režim za kopalno sezono 2021 nemudoma spremeni.« Dajem na glasovanje. Se pravi v dogovoru, ne v koncesijski pogodbi. Ali je jasno vsem, o čem se govori? Prej smo govorili o koncesijski pogodbi, to je reševanje na dolgi rok, sedaj govorimo pa o spremembi vodnega režima v dogovoru z elektrarno v tej sezoni, ker aneks bo trajal, preden se bo sprejel. Glasovanje teče.

Od 25 svetnikov jih je 25 glasovalo za.

ZA so glasovali: Mirjam Bon Klanjšček, Egon Dolenc, Aleš Dugulin, Gabrijel Fišer, Aleksandra Fortin, Robert Golob, Mitja Humar, Sašo Kogovšek, Petra Kokoravec, Sebastjan Komel, Tina Krog, Luka Manojlovič, Aleš Markočič, Andrejka Markočič Šušmelj, Oton Mozetič, Damjana Pavlica, Gabrijel Rijavec, Simon Rosič, Vida Škrli, Marko Tribušon, Valter Vodopivec, Tanja Vončina, Marjan Zahar, Elena Zavadlav Ušaj, Ana Zavrtanik Ugrin.

Dopolnilo je bilo soglasno sprejeto.

Sedaj pa dajem na glasovanje predlog Sklepa v celoti z obema dopolniloma. Glasovanje teče.

Od 25 svetnikov jih je 24 glasovalo za.

ZA so glasovali: Mirjam Bon Klanjšček, Egon Dolenc, Aleš Dugulin, Gabrijel Fišer, Aleksandra Fortin, Robert Golob, Mitja Humar, Sašo Kogovšek, Petra Kokoravec, Sebastjan Komel, Tina Krog, Luka Manojlovič, Aleš Markočič, Andrejka Markočič Šušmelj, Oton Mozetič, Damjana Pavlica, Simon Rosič, Vida Škrlj, Marko Tribušon, Valter Vodopivec, Tanja Vončina, Marjan Zahar, Elena Zavadlav Ušaj, Ana Zavrtanik Ugrin.
Sklep je bil sprejet.

Ugotavljam tudi, da je resolucija v celoti z dvema dopolniloma sprejeta.

S tem zaključujem 6. izredno sejo Mestnega sveta Mestne občine Nova Gorica. Hvala za tvorno sodelovanje. Nasvidenje.

Seja je bila zaključena ob 17.16 uri.

Šalini Mozetič Goljevšček
Podsekretarka za pravne zadeve

dr. Klemen Miklavič
ŽUPAN

OVERITELJA ZAPISNIKA:

Simon Rosič

Aleš Dugulin